

P.Z. br. 301

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/30

URBROJ: 65-18-02

Zagreb, 22. veljače 2018.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 22. veljače 2018. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/155

Urbroj: 50301-25/06-18-3

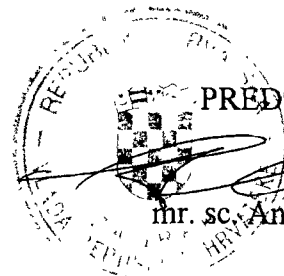
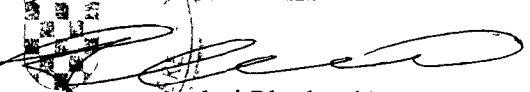
Zagreb, 22. veljače 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16 i 69/17), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

 PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Zagreb, veljača 2018.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o Državnom sudbenom vijeću nalazi se u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 1. i članka 124. stavka 9. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 2010. godine (Narodne novine, broj 116/10) te je nakon toga u 2011., 2013. i 2015. godine mijenjan ukupno pet puta.

Glavni ciljevi predloženih izmjena i dopuna Zakona o Državnom sudbenom vijeću su povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća te ubrzanje i objektivizacija postupaka imenovanja sudaca.

U skladu s glavnim ciljem ovoga Prijedloga zakona kao najbitniji prijedlozi izdvajaju se:

- izmjena odredbi o sastavu članova Državnog sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: Vijeće) iz reda sudaca (sedam članova) u cilju osiguranja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća
- prilagodba odredaba o imenovanju članova Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca novom ustroju mreže sudova, prema kojem prekršajni sudovi više neće postojati, te propisivanje uvjeta najmanjeg sudačkog staža od pet godina u sudu određene vrste i stupnja za kandidiranje za člana Vijeća kako bi se osigurala veća kvaliteta rada Vijeća
- korekcija oslobođenja od sudačke dužnosti za predsjednika Vijeća (50%) i druge članove Vijeća iz reda sudaca s obzirom na njihov stvarni angažman u radu Vijeća
- nova ovlast Vijeća za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika suda
- stroži uvjeti za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova (10 umjesto 8 godina obnašanja dužnosti)
- ubrzanje postupaka imenovanja sudaca uvođenjem obveze obavještanja o sucima koji ispunjavaju uvjete za mirovinu radi pravovremenog planiranja slobodnih sudačkih mjesta i objave oglasa za njihovo popunjavanje godinu dana unaprijed te definiranje najdužeg trajanja postupka imenovanja

- radi transparentnijeg i objektivnijeg postupka imenovanja sudaca uvodi se bodovni prag za pozivanje na razgovor pred Vijećem, smanjuje se broj bodova koji se mogu ostvariti na razgovoru pred Vijećem, propisuje se bitan sadržaj razgovora pred Vijećem te obveze Vijeća na pridržavanje redoslijeda kandidata prema ostvarenom broju bodova pri donošenju odluke o imenovanju i na obrazlaganje odluke o imenovanju sudaca
- preciziranje stegovnog djela neurednog obnašanja dužnosti – umjesto dosadašnjeg bitnog odstupanja od neispunjenja sudačke obveze predlaže se definirati da je stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga ili ako je u tom razdoblju, više od 20% odluka na koje je podnesena žalba ukinuto zbog bitne povrede odredaba postupka
- izostavljanje obveze ministra pravosuđa za davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti
- ograničenje mandata predsjednika suda na najviše dva puta kako bi se što većem krugu sudaca otvorila mogućnost za kandidiranje za dužnost predsjednika suda
- uređenje sustava podnošenja, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca prema Zakonu o sprječavanju sukoba interesa.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) članak 4. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:
– dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske
– jedan sudac visokih sudova
– tri suca županijskog suda
– jedan sudac prvostupanijskih sudova.“.

Članak 2.

Članak 4.a mijenja se i glasi:

„Predsjedniku Vijeća umanjuju se obveze u obavljanju sudačke dužnosti za 50%.“.

Članak 3.

U članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine. Članom Vijeća može se biti najviše dva puta, ali ne uzastopce.“.

Članak 4.

U članku 7. stavku 3. riječi: „Proširena opća sjednica“ zamjenjuju se riječju: „Povjerenstvo“.

Članak 5.

U članku 8. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja propisat će se Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Povjerenstvo.“.

Članak 6.

U članku 9. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Po jedan kandidacijski odbor imenuje se za Vrhovni sud Republike Hrvatske, za visoke sudove i za prvostupanijske sudove, a tri kandidacijska odbora za županijske sudove.“.

(2) Kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.“.

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Kandidacijski odbor visokih sudova nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Visoki upravni sud Republike Hrvatske i Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

(4) Kandidacijski odbori županijskih sudova nadležni su za:

- Županijski sud u Sisku, Županijski sud u Velikoj Gorici i Županijski sud u Zagrebu
- Županijski sud u Dubrovniku, Županijski sud u Puli-Pola, Županijski sud u Rijeci, Županijski sud u Splitu, Županijski sud u Šibeniku i Županijski sud u Zadru
- Županijski sud u Bjelovaru, Županijski sud u Karlovcu, Županijski sud u Osijeku, Županijski sud u Slavanskom Brodu, Županijski sud u Varaždinu i Županijski sud u Vukovaru.

(5) Kandidacijski odbor prvostupanijskih sudova nadležan je za sve općinske, trgovačke i upravne sudove u Republici Hrvatskoj.“.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 6., 7., 8., 9. i 10.

Članak 7.

U članku 12. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Kandidat za člana Vijeća ne može biti sudac kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna.“.

Članak 8.

U članku 14. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 3. ovoga Zakona. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca županijskog suda.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanijskih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša sudačku dužnost.“.

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru visokih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca visokih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca pojedinog visokog suda.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 9.

U članku 15. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za kandidate iz reda sudaca prvostupanijskih sudova glasuju svi suci prvostupanijskih sudova, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju suci županijskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca visokih sudova glasuju svi suci visokih sudova te za kandidate iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 10.

U članku 16. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Povjerenstvo utvrđuje listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova, tri liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova i listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova.“.

Stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(4) Liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini po pet kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova na području pojedinog kandidacijskog odbora.

(5) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(6) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.“.

Članak 11.

U članku 17. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za kandidate iz reda sudaca prvostupanjskih sudova glasuju svi suci prvostupanjskih sudova, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju suci županijskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca visokih sudova glasuju svi suci visokih sudova te za kandidate iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 12.

U članku 28. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske izabrana su dva kandidata s najvećim brojem glasova, a za članove vijeća iz redova sudaca visokih, županijskih i prvostupanjskih sudova oni kandidati koji su na svakoj listi dobili najveći broj glasova.“.

Članak 13.

U članku 42. stavku 1. iza podstavka 9. dodaje se novi podstavak 10. koji glasi:

„- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti“.

Dosadašnji podstavak 10. postaje podstavak 11.

U stavku 2. točka 3. mijenja se i glasi:

„3) u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja i posvojenika.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kandidat u postupku pred Vijećem može tražiti izuzeće njegovog člana ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u navedenom postupku.“.

Članak 14.

U članku 44. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Odluke Vijeća objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća“.

Članak 15.

U članku 45. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Unutarnje ustrojstvo i druga pitanja od značaja za organizaciju rada Vijeća propisuju se Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz prethodnu suglasnost Ministarstva pravosuđa.“.

Članak 16.

U članku 46. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora u ministarstvu.“.

Članak 17.

U članku 47. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća.“.

Članak 18.

Članci 48. i 49. brišu se.

Članak 19.

U članku 51. stavku 2. riječ: „prekršajnog“ i zarez brišu se, a iza riječi: „dužnosnike“ dodaju se riječi: „odnosno koja već obnaša pravosudnu dužnost“.

U stavku 3. riječi: „koja radi kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina“ zamjenjuju se riječima: „koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina“.

Članak 20.

U članku 52. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Predsjednik suda dužan je izvijestiti Ministarstvo pravosuđa o broju sudaca koji ispunjavaju uvjete za mirovinu u iduće dvije kalendarske godine te o potrebi popunjavanja sudačkih mjesta koja će se uprazniti, vodeći računa o radnoj opterećenosti suda.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 21.

Članak 54. briše se.

Članak 22.

Iza članka 54. dodaje se članak 54.a koji glasi:

„Članak 54.a

„Postupak imenovanja sudaca mora se dovršiti u roku od šest mjeseci od dana objave oglasa o slobodnim sudačkim mjestima.“.

Članak 23.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.

(3) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(4) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(5) Na razgovoru iz stavka 4. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će za suca imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova.“.

Članak 24.

U članku 55.a stavci 1. do 8. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(7) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će za suca imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova.

(8) Vijeće donosi Pravila o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 2. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 6. ovoga članka.“

Članak 25.

U članku 56. stavci 1. do 7. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada Vijeće za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom koji se izračunava na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(3) Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost, ocjena obnašanja dužnosti množi se s koeficijentom dva.

(4) Na temelju završnih ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjene obnašanja dužnosti iz stavka 3. ovoga članka Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 4. ovog članka, i to peterostruko više od broja sudačkih mjesta koja se popunjavaju. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog završnom ocjenom odnosno ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća. Vijeće će za suca imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova.

(7) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 6. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Pravila o sadržaju psihološkog testiranja donosi Vijeće. Za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju.“.

Članak 26.

U članku 56.a iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 27.

Iza članka 59. dodaje se članak 59.a koji glasi:

„Članak 59.a

Ako je protiv odluke o imenovanju suca podnesena ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske, imenovani sudac ne može položiti prisegu niti stupiti na dužnost dok Ustavni sud Republike Hrvatske ne odluči o ustavnoj tužbi.“.

Članak 28.

U članku 61. stavku 5. iza riječi: „pravo na“ dodaju se riječi: „plaću koja je za njega povoljnija,“.

Članak 29.

U članku 62. stavku 2. u točki 8. iza riječi: „dužnosti“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaje se točka 9. koja glasi:

„9. propuštanje dužnosti sudjelovanja u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije ili Europske mreže centara za stručno usavršavanje pravosudnih dužnosnika najmanje jednom godišnje bez opravdanog razloga.“.

U stavku 3. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju manji od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca ili je u tom razdoblju, više od 20 % odluka suca na koje je podnesena žalba ukinuto zbog bitne povrede odredaba postupka.“.

U točki 4. riječ: „bitno“ briše se.

Članak 30.

U članku 80. stavku 2. drugoj rečenici riječi: „uzastopce, osim u sudovima s najviše od pet sudaca“ brišu se.

Stavak 4. briše se.

Članak 31.

U članku 81. stavku 1. riječi: „tri mjeseca“ zamjenjuju se riječima: „šest mjeseci“.

Članak 32.

U članku 83. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.“.

Članak 33.

Članci 87., 88. i 89. mijenjaju se i glase:

„Članak 87.

(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.

Članak 88.

(1) Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini suca i osoba iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

- nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba,
- pokretninama veće vrijednosti,
- poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima,
- udjelima o vlasništvu drugih poslovnih subjekata,
- novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto plaće suca,
- dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama,
- dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku,
- primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretnine pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.

Članak 89.

(1) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini suca i način njegovog podnošenja Vijeće uređuje pravilima.

(2) Podaci o imovini suca iz članka 88. ovoga Zakona su javni i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća. Ne objavljuju se podaci zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka.“.

Članak 34.

Iza članka 89. dodaje se članak 89.a koji glasi:

„Članak 89.a

(1) Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini suca i kontrolira podatke o njegovoj imovini.

(2) Nakon primitka izvješća te dopune izvješća o imovini suca Vijeće će od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.

(3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višeg suda radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

(5) Ako se iz očitovanja suca utvrdi nesrazmjer vrijednosti i načina stjecanja imovine suca, Vijeće će o tome obavijestiti Poreznu upravu Ministarstva financija.“.

Prijelazne i završne odredbe**Članak 35.**

Ograničenje mandata iz članka 3. ovoga Zakona primjenjuje se na sve osobe koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona bile članovi Vijeća.

Članak 36.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15).

Članak 37.

Poslovnik iz članka 5. ovoga Zakona Povjerenstvo će donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravilnik iz članka 15. ovoga Zakona Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Poslovnik iz članka 17. ovoga Zakona Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravila iz članka 24., 25. i 33. ovoga Zakona Vijeće će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 38.

Na prvim izborima za članove Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona sudjeluju i suci prekršajnih sudova.

Članak 39.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. rujna 2018. godine.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se sastav Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca radi osiguravanja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća, i to na način da umjesto dosadašnja dva suca županijskih sudova članove Vijeća čine tri suca županijskih sudova, a umjesto dosadašnja dva suca općinskih sudova bira se jedan član Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova te umjesto jednog člana Vijeća iz reda specijaliziranih sudova bira se jedan član iz reda visokih sudova (Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Visoki upravni sud Republike Hrvatske i Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske).

Uz članak 2.

Ovim člankom članovima Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca mijenja se umanjenje obveze u obavljanju sudačke dužnosti i to predsjedniku Vijeća sa 75% na 50%, dok je umanjenje za druge članove iz reda sudaca brisano. Navedeno se predlaže uvažavajući činjenicu da u radu Vijeća drugi članovi sudjeluju isključivo radom na sjednicama Vijeća, za što ostvaruju prava iz članka 92. Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Uz članak 3.

Ovim člankom precizirano je razdoblje na koje se biraju članovi Vijeća na način da se članom Vijeća može biti najviše dva puta, ali da jedan član ne može biti član dva puta za redom. Navedeno se predlaže kako bi se što većem broju sudaca omogućilo da postanu članovi Vijeća te da se onemogućavanjem uzastopnih mandata na najmanju moguću mjeru svedu neprimjereni i nedopušteni utjecaj na članove Vijeća.

Uz članak 4.

Ovim člankom se u stavku 2. radi ispravka pogreške u važećem tekstu zakona ispravlja pogreška u navođenju jer se isti odnosi na Povjerenstvo, a ne Proširenu opću sjednicu.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisano je da će se način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja urediti Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Povjerenstvo.

Uz članak 6.

Ovim člankom određuje se nadležnost kandidacijskih odbora iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, visokih, županijskih i prvostupanjskih sudova, vezano uz predloženu izmjenu sastava članova Vijeća, a imajući u vidu i druge predložene zakonodavne izmjene zbog provedbe spajanja općinskih i prekršajnih sudova.

Uz članak 7.

Ovaj članak je nomotehnički uređen te usklađen s terminologijom Zakona o Državnom sudbenom vijeću koja se odnosi na stegovne sankcije. Za člana Vijeća ne može se kandidirati sudac kojemu je u protekle četiri godine izrečena stegovna kazna.

Uz članak 8.

Ovim člankom se razrađuje postupak kandidiranja iz reda prvostupanijskih sudaca i reda županijskih sudaca te iz reda sudaca visokih sudova kako je već prethodno opisano. Ujedno se propisuje i dodatni uvjet za kandidate za člana Vijeća od najmanje pet godina obnašanja dužnosti u sudu određene vrste i stupnja iz kojeg se bira član Vijeća, kako bi se osiguralo da predstavnici pojedine vrste i stupnja sudova u Vijeću budu suci koji određeno duže vrijeme sude na pojedinoj razini, što podrazumijeva i poznavanje drugih sudaca te vrste suda i njihovog rada.

Uz članak 9.

Ovim člankom uređuje se i precizira način glasovanja za kandidate za članove Vijeća u skladu s izmjenama odredaba Zakona o Državnom sudbenom vijeću o kandidacijskim odborima i sastavu Vijeća, a imajući u vidu prethodno navedene predložene izmjene načina kandidiranja sudaca.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se i precizira broj kandidata koji može biti na pojedinoj listi kandidacijskog odbora, a u uzimajući u obzir ostvareni broj glasova. S obzirom na predložene izmjene načina kandidiranja i u odnosu na važeći tekst ovoga članka nastoji se na liste uvrstiti približno isti broj kandidata.

Uz članak 11.

Ovim člankom uređuje se pravo glasovanja za kandidate za članove Vijeće na pojedinoj listi u odnosu na utvrđene liste kandidata.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se da su kandidati koji su dobili najveći broj glasova na pojedinoj listi izabrani za članove Vijeća.

Uz članak 13.

Ovim člankom u stavku 1. daje se ovlast Vijeću za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika sudova odnosno predsjednika neposredno viših sudova, koja je izmjena predložena i u Zakonu o sudovima. U stavku 2. ovoga članka, u kontekstu definiranja kruga osoba s kojima se odnos za članove Vijeća definira kao ugrožavanje njihove nepristranosti po zakonu, radi usklađenja s drugim propisima brisane su riječi: „hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja“. Također se propisuje mogućnost da kandidat u postupku pred Vijećem traži izuzeće člana Vijeća ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u tom postupku.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisano je da se Odluke Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisano je da se unutarnje ustrojstvo i druga pitanja važna za organizaciju rada Vijeća uređuju Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz prethodnu suglasnost Ministarstva pravosuđa.

Uz članak 16.

Ovim člankom uređuje se položaj tajnika Vijeća. Pripadajuća odredba je iz prethodnog članka premještena u ovaj članak.

Uz članak 17.

Ovaj članak izmijenjen je na način da je brisan dio rečenice koji se odnosi na uređenje unutarnjeg ustrojstva i načina rada tajništva i njegovih službi poslovníkom jer je navedeno propisano prethodnim odredbama, a poslovníkom se propisuje isključivo način rada određenog tijela.

Uz članak 18.

Ovim člankom brišu se odredbe članaka 48. i 49. s obzirom da su njima bili propisani uvjeti za imenovanje sudaca koji su vrijedili za određeno prijelazno razdoblje do 2012.

Uz članak 19.

Ovaj članak izmijenjen je radi spajanja prekršajnih s općinskim sudovima brisanjem navoda prekršajnog suda pa se odredba odnosi na ispunjenje uvjeta za imenovanje sudaca općinskog, trgovačkog i upravnog suda. Pored osoba koje sukladno važećem tekstu Zakona ispunjavaju uvjet završene Državne škole za pravosudne dužnosnike, sukladno pojedinim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske propisuje se da ovaj uvjet ispunjavaju i osobe koje već obnašaju pravosudnu dužnost. Nadalje, ovim člankom postrožavaju se uvjeti za imenovanje sucem županijskog ili visokog suda na način da se propisuje duži pravosudni staž od deset umjesto osam godina kao u važećem tekstu Zakona radi povećavanja kvalitete višeg odnosno visokog sudovanja.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisana je obveza predsjednika sudova da pravovremeno izvještavaju Ministarstvo pravosuđa o umirovljenju sudaca te o potrebama popunjavanja upražnjenih mjesta radi osiguranja pravovremenog i učinkovitog planiranja popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.

Uz članak 21.

Tekst važećeg članka 54. Zakona briše se s obzirom da je njime bio propisan postupak imenovanja sudaca koji je vrijedio za određeno prijelazno razdoblje do 2012.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se najdulje trajanje postupka imenovanja sudaca od šest mjeseci, sa svrhom ubrzanja provedbe ovih postupaka.

Uz članke 23. - 24.

Predloženim člancima propisuje se postupak imenovanja pravosudnih dužnosnika za suce, u kojem se postupku u obzir uzima razgovor pred Vijećem te ocjena obnašanja dužnosti odnosno rezultat pisane provjere znanja za kandidate za suce Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji nisu pravosudni dužnosnici. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redosljed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. . Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da se Vijeće mora pridržavati redosljeda kandidata prema ukupnom zbroju postignutih bodova.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuje se postupak imenovanja za suce prvostupanjskih sudova iz reda kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u kojem se postupku u obzir uzima završna ocjena u Školi te razgovor pred Vijećem. Člankom se propisuju i mehanizmi izjednačavanja vrednovanja završnih ocjena postignutih temeljem različitih mjerila. Propisana je i mogućnost da u ovom postupku imenovanja sudjeluju i osobe koje već obnašaju pravosudnu dužnost, u kom se slučaju u obzir uzima njihova ocjena obnašanja dužnosti pomnožena s koeficijentom dva kako bi se po broju bodova izjednačila sa završnom ocjenom u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, te razgovor pred Vijećem. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redosljed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike prije imenovanja provodi se psihološko testiranje i sigurnosna provjera, a za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju i kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da se Vijeće mora pridržavati redosljeda kandidata prema ukupnom zbroju postignutih bodova.

Uz članak 26.

Ovim člankom Vijeću je propisana obveza obrazlaganja odluke odnosno razloga zbog kojih je određen kandidat imenovan za suca. Posebno se propisuje situacija u kojoj je prema utvrđenom redosljedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova, u kom je slučaju Vijeće u odluci o imenovanju dužno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se stupanje na dužnost imenovanog suca kada je protiv odluke Vijeća o imenovanju suca podnesena ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Uz članak 28.

Ovim se člankom propisuje da sudac koji se upućuje na rad u drugi sud ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija s ciljem primjerenog nagrađivanja upućenih sudaca za njihov rad u drugom sudu.

Uz članak 29.

Ovim se člankom preciziraju odredbe o stegovnom djelu neurednog obnašanja sudačke dužnosti na način da se izričito propisuje da je stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga ili više od 20 % ukinutih odluka na koje je podnesena žalba zbog bitne povrede odredaba postupka. Ovim se predloženim izmjenama jača stegovna odgovornost sudaca.

Uz članak 30.

Ovim se člankom ograničava mandat predsjednika sudova na najviše dva puta kako bi se otvorila mogućnost drugim sucima za kandidiranje za predsjednika suda te omogućilo Vijeću da na ovu dužnost imenuje najbolje kandidate.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se obveza Vijeća o objavi oglasa o slobodnom mjestu predsjednika suda šest mjeseci prije isteka vremena na koje je imenovan umjesto dosadašnja tri mjeseca. Cilj ove odredbe je pravovremeno provođenje natječaja za imenovanje predsjednika sudova.

Uz članak 32.

Ovim člankom se, u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti iz postupka imenovanja predsjednika sudova izostavlja mišljenje ministra pravosuđa o kandidatima za predsjednika suda.

Uz članke 33. - 34.

Ovim se člancima detaljno propisuje obveza i način podnošenja podataka o imovini sudaca te njihovih bračnih i izvanbračnih drugova, životnih partnera i maloljetne djece Državnom sudbenom vijeću. Odredbe važećeg Zakona o imovinskim karticama sudaca izmijenjene su sukladno odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa, na koji su način svi dužnosnici, državni i pravosudni izjednačeni u izvršavanju ove obveze. Člankom se detaljno propisuju podaci koji se unose u izvješće o imovini sudaca, način objave ovih podataka na mrežnoj stranici Vijeća te način vođenja evidencije izvješća i kontrola podnesenih izvješća. U odnosu na tekst važećeg Zakona odredbe o objavi podataka o imovini sudaca izmijenjene su na način da se svi podaci o imovini sudaca, zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka, javno objavljuju na stranici Vijeća, dok su do sada bili dostupni isključivo na pojedinačni zahtjev koji sadržava svrhu i pravni temelj za korištenje osobnih podataka sukladno Zakonu o zaštiti osobnih podataka te vodeći računa o načelu razmjernosti. Navedene izmjene predlažu se radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.

Uz članak 35.

Ovim se člankom propisuje da se ograničenje mandata članova Državnog sudbenog vijeća sukladno ovom Zakonu primjenjuje na sve članove Vijeća koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona obnašali ovu dužnost, što znači da im se u navedeno ograničenje uračunavaju

svi prethodni mandati na ovoj dužnosti. Odredba se propisuje kako bi se što većem broju sudaca omogućio izbor za članove Vijeća.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se da će se nedovršeni postupci pred Vijećem dovršiti po odredbama zakona koji je bio na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 37.

Ovim člankom se propisuje obveza donošenja podzakonskih akata koji proizlaze iz ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu, osim za poslovnik iz članka 5. ovoga Zakona za koji se propisuje obveza donošenja u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisuje se da će na prvim izborima za članove Vijeća iz reda prvostupajnskih sudova sudjelovati i suci prekršajnih sudova.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 4.

(1) Vijeće ima jedanaest članova, a čine ga sedam sudaca, dva sveučilišna profesora pravnih znanosti i dva saborska zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe.

(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:

- dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske,
- dva suca županijskog suda,
- dva suca općinskog suda,
- jedan sudac specijaliziranog suda.

Članak 4.a

Sucima izabranim u Državno sudbeno vijeće umanjuju se obveze u obavljanju sudačke dužnosti, i to predsjedniku Vijeća za 75%, a članovima za 50%.

Članak 5.

(1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti više od dva puta.

(2) Ako članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, na njegovo se mjesto do isteka mandata Vijeća bira drugi član.

Povjerenstvo

Članak 7.

(1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju od sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i jedan od sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).

(3) Proširena opća sjednica odluke donosi većinom glasova.

(4) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.

(5) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina, a ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana, iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat.

(6) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.

(7) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Članak 8.

Povjerenstvo za izbor članova Vijeća:

1. imenuje članove kandidacijskih i izbornih odbora te daje upute za njihov rad,
2. određuje dan, mjesto i vrijeme održavanja glasovanja u postupku kandidature,
3. brine se o zakonitoj provedbi za izbore članova Vijeća,
4. određuje biračka mjesta na sudovima,
5. na temelju pravovaljanih prijedloga objavljuje liste za izbor članova Vijeća,
6. utvrđuje rezultate izbora za članove Vijeća i objavljuje ih u »Narodnim novinama«.

Kandidacijski i izborni odbori

Članak 9.

(1) Kandidacijski odbori imenuju se za svaki županijski sud, Visoki prekršajni sud, Visoki trgovački sud, Visoki upravni sud Republike Hrvatske i Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(2) Kandidacijski odbor županijskog suda nadležan je za područje toga županijskog suda i svih općinskih sudova iz njegove nadležnosti, kandidacijski odbor Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki prekršajni sud i sve prekršajne sudove, kandidacijski odbor Visokog trgovačkog suda nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i sve trgovačke sudove, kandidacijski odbor Visokog upravnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki upravni sud Republike Hrvatske i sve upravne sudove, a kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(3) Kandidacijski i izborni odbor čine predsjednik i dva člana.

(4) Predsjednici sudova dostavit će Povjerenstvu prijedlog za članove kandidacijskih i izbornih odbora.

(5) Članovi kandidacijskih i izbornih odbora na smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.

(6) Kandidacijski odbori prikupljaju kandidature za članove vijeća i provode kandidacijski postupak.

(7) Izborni odbori izravno provode glasovanje sudaca na sudovima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

Kandidiranje

Članak 12.

(1) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca imaju svi suci.

(2) Kandidat za člana Vijeća može biti svaki sudac, osim onoga kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna mjera.

(3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Članak 14.

(1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih i općinskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnog županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova podnose se kandidacijskim odborima Visokog prekršajnog suda, Visokog trgovačkog suda i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(4) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.

Članak 15.

(1) Kandidacijski odbori utvrđuju listu predloženih kandidata i provode postupak glasovanja, koji mora biti tajan.

(2) Kandidacijski odbori određuju vrijeme i mjesto održavanja glasovanja o predloženim kandidatima, s time da se mora osigurati tajnost glasovanja.

(3) Za kandidate iz reda sudaca općinskih sudaca glasuju svi suci općinskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju svi

suci županijskog suda iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda suca specijaliziranih sudova glasuju svi suci specijaliziranog suda, te za kandidate iz reda suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda.

Članak 16.

(1) Kandidacijski odbori dostavljaju Povjerenstvu nakon provedenog glasovanja rezultate glasovanja.

(2) Povjerenstvo utvrđuje liste kandidata koje se sastavljaju posebno za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca općinskih sudova i posebno za članove Vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova.

(3) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske čini šest kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(4) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.

(5) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca općinskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.

(6) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova čini devet kandidata i to tri s područja kandidacijskog odbora Visokog prekršajnog suda, tri s područja kandidacijskog odbora Visokog trgovačkog suda i tri s područja kandidacijskog odbora Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(7) Utvrđene liste kandidata objavljuje Povjerenstvo na web-stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(8) Odustanak kandidata s liste nije dopušten nakon objavljivanja liste kandidata.

Članak 17.

(1) Najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti koja su izborna mjesta i dostaviti izbornim odborima popis sudaca koji glasuju na pojedinom izbornom mjestu.

(2) Za kandidate sa svih lista iz članka 16. stavka 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona glasuju svi suci.

Članak 28.

(1) Povjerenstvo utvrđuje rezultate glasovanja i donosi odluku kojom objavljuje:

1. broj sudaca upisanih u popise sudaca, broj sudaca koji su glasovali, koliko je glasova dobio pojedini kandidat s liste kandidata i koliko je bilo nevažećih glasačkih listića,

2. ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća.

(2) Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Članak 42.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučivanje o imunitetu sudaca,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

Članak 44.

Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Članak 45.

(1) Stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća.

(2) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.

(3) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora u Ministarstvu.

Članak 46.

(1) Tajnika Vijeća imenuje Vijeće putem javnog natječaja.

(2) Uvjeti za imenovanje tajnika propisuju se Poslovníkom o radu Vijeća.

Članak 47.

(1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća te unutarnje ustrojstvo i način rada tajništva i njegovih službi.

(2) Poslovnik o radu Vijeće donosi većinom od najmanje osam glasova svojih članova.

(3) Poslovnik o radu objavljuje se na internetskoj stranici Vijeća.

Članak 48.

Za suca može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit, radno iskustvo u skladu s ovim Zakonom, stručnu sposobnost i iskazane radne sposobnosti.

Članak 49.

(1) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je nakon položenoga pravosudnog ispita radila kao savjetnik u sudu ili u drugom pravosudnom tijelu najmanje dvije godine, odnosno bila odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni nastavnik pravnih znanosti najmanje dvije godine.

(2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana i osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje četiri godine. Vježbeniku u sudu, državnom odvjetništvu, javnobilježničkom uredu ili odvjetničkom uredu staž nakon položenoga pravosudnog ispita priznaje se kao rad na drugim pravnim poslovima.

(3) Za suca županijskog suda, Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina, ili je bila sudski savjetnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni profesor, odnosno docent pravnih znanosti najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita.

(4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik ili javni bilježnik.

(5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 51.

(1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin.

(2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(3) Za suca županijskog suda, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja radi kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina.

(4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 52.

- (1) Slobodna sudačka mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.
- (2) Ministarstvo pravosuđa najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeće dvije godine plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u svim sudovima i dostavlja ga predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i predsjedniku Vijeća.
- (3) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine činjenice na temelju kojih je donesen bitno izmijene.

Članak 54.

- (1) Kandidati koji su podnijeli prijave na oglas a nisu suci, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.
- (2) Kandidat pisane radnje izrađuje pod osobnim zaporkama.
- (3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 120 bodova.
- (4) Kandidati na temelju prosjeka ocjena na studiju mogu ostvariti najviše 30 bodova.
- (5) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja i bodova ostvarenih prosjekom ocjena na studiju ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u pravosuđu, sposobnost za rješavanje sukoba, i donošenje odluka, osjećaj za pravdu i odgovorno obnašanje sudačke dužnosti.
- (6) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.
- (7) Na temelju rezultata provjere znanja, ocjena na studiju i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata i donosi odluku o imenovanju.
- (8) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.
- (9) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka, o načinu bodovanja ocjena na studiju iz stavka 4. ovoga članka i načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 55.

- (1) Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.
- (2) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti i razgovora na kojem se može ostvariti najviše 20 bodova, Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.
- (3) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na ukupno ostvarenom broju bodova i utvrđenoj listi prvenstva kandidata.
- (4) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i uključuje ukupan broj bodova i bodove ostvarene po svakom od mjerila za ocjenjivanje rada sudaca utvrđenim odredbama.

Članak 55.a

- (1) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.
- (2) Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnim zaporkama.
- (3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 150 bodova.
- (4) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor.
- (5) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.
- (6) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.
- (7) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.
- (8) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

(9) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(10) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(11) U slučaju da kandidat iz stavka 9. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(12) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.

(1) Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom.

(3) Koeficijent iz stavka 2. ovog članka za svakog kandidata izračunava se na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(4) Razgovoru iz stavka 1. ovog članka mogu pristupiti samo kandidati koji su zadovoljili na psihološkom testiranju na koje ih je uputilo Vijeće.

(5) Psihološkim testiranjem utvrđuje se sposobnost kandidata za obnašanje sudačke dužnosti, a provodi ga ovlaštena pravna osoba koju utvrdi Vijeće. Pravilnik o sadržaju, metodama i načinu provedbe psihološkog testiranja donosi Vijeće.

(6) Kandidati koji zadovolje na psihološkom testiranju pozivaju se na razgovor pred Vijećem.

(7) Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 30 bodova.

(8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.a

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru.

(2) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 61.

(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do dvije godine, s time da se to vrijeme može produžiti najviše još za dvije godine.

(2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sucem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.

(3) Odluku o upućivanju suca u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost i mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši sudski savjetnik.

(5) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada kao što su putni troškovi, troškovi korištenja osobnog automobila u službene svrhe i drugo. Visinu naknade troškova zbog tih uvjeta utvrđuje pravilnikom ministar pravosuđa.

Članak 62.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca,
4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga bitno odstupa od redosljeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 80.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od 4 godine. Predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva mandata uzastopce osim u sudovima s najviše pet sudaca.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

(4) Ograničenje iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se na imenovanja obavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 81.

(1) Najkasnije tri mjeseca prije isteka vremena na koje je imenovan predsjednik suda, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti predsjednika suda iz drugih zakonom određenih razloga Vijeće će objaviti oglas o slobodnom mjestu predsjednika suda.

(2) Oglas se objavljuje u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta za imenovanje i program svojega rada.

Članak 83.

(1) Po proteku roka za podnošenje prijave Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti mišljenje o kandidatima i ocjene obnašanja sudačke dužnosti, koju ocjenu su dužni dati u roku od 30 dana.

(2) Uz poziv za davanje mišljenja o kandidatima nadležnom sudačkom vijeću dostavit će se prijave svih kandidata s priloženom dokumentacijom.

(3) Mišljenje sudačkog vijeća mora biti obrazloženo za svakog kandidata i sadržavati ocjenu programa rada.

(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.

(5) Ako mišljenja iz prethodnog stavka ne budu dana u roku od 30 dana, smatra se da su dana pozitivna mišljenja.

Članak 87.

(1) Suci su obvezni u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Državnom sudbenom vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim prihodima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece sa stanjem na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene, istekom godine u kojoj je promjena nastala.

(2) Suci su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoprihoda sudaca.

(3) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.

(4) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini.

(5) Državno sudbeno vijeće dužno je u skladu s posebnim zakonima omogućiti uvid u prijavu o imovini u roku od osam dana od podnošenja pisanog zahtjeva.

Članak 88.

(1) Državno sudbeno vijeće vodi i kontrolira imovinske kartice sudaca.

(2) Nakon prvog primitka imovinske kartice suca Vijeće će zatražiti od porezne uprave i drugih tijela podatke kojima raspolažu o njihovoj imovini i usporediti ih s podacima u prijavi imovine.

(3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u imovinskoj kartici nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Državno sudbeno vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u imovinskoj kartici te ako se iz očitovanja suca utvrdi nerazmjer u odnosu na primanja i imovinu suca, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višega suda radi pokretanja stegovnog postupka.

Članak 89.

(1) Vijeće vodi osobne očevidnike sudaca.

(2) Sudac ima pravo uvida u svoj osobni očevidnik.

(3) Pravilnik o sadržaju osobnih očevidnika, načinu vođenja osobnih očevidnika suca i pravo uvida donosi Vijeće.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	Glavni ciljevi izmjena Zakona o Državnom sudbenom vijeću su jačanje odgovornosti u pravosuđu, podizanje kvalitete pravosuđa kroz osiguravanje objektivnih i transparentnih kriterija za imenovanje i napredovanje na sudovima, te povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća te ubrzanje rada samog Vijeća.
Datum dokumenta	06.02.2018.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	52
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Predstavnici sudova, sudskih savjetnika i Državnog sudbenog vijeća.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja 17.11.-05.12.2017.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
<p>Upravni sud u Rijeci REPUBLIKA HRVATSKA - Čl. 20. Prijedloga Zakona, čl. 55. st. 6. Zakona, te 22. Prijedloga Zakona, čl. 56. st. 7. Zakona – predlažemo prikladnije formulirati ujednačeno postavljanje pitanja na strukturiranom razgovoru, jer izričaj „postavljaju se ista pitanja“ može biti interpretiran kao postojanje zatvorenog popisa pitanja (po prirodi stvari, nakon nekog vremena unaprijed poznatog kandidatima), od kojeg se ne smije odstupati. Strukturirani razgovor razumijeva ujednačenost u bitnim segmentima, radi osiguranja ravnopravnosti kandidata, ali i dopuštena manja odstupanja u konkretnom slučaju, npr. vezano uz pojedini navod u prijavi/programu, potpitanje slijedom primljenog odgovora i sl., kako se razgovor ne bi sveo na puku formu. – Čl. 29. Prijedloga Zakona, čl. 89. st. 2. Zakona – formulacija prema kojoj se ne objavljuju „podaci zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka“ je vrlo općenita te može rezultirati problemima u primjeni. Zakon o zaštiti osobnih podataka, naime, generalno štiti osobne podatke te propisuje iznimke pod kojima su ti podaci dostupni. Dio osobnih podataka uživa dodatnu zaštitu (posebne kategorije osobnih podataka), ali predložena formulacija posebno se ne referira na njih. Neki od osobnih podataka, pak, ne ulaze u posebne kategorije osobnih podataka, ali u konkretnom slučaju ih je svrhovito zaštititi (npr. osobna imena maloljetne djece suca, adresa stanovanja suca, i sl.).</p>	<p>Prihvaća se Odredbe Nacrta su izmijenjene prema danim primjedbama.</p>
<p>Ivan Dušan REPUBLIKA HRVATSKA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Vezano za članak 67 zakona gdje nisu predložene izmjene. Ovom prilikom želim napomenuti da su suci izuzetno kolegijalni jedan prema drugome i jedan drugog štite u slučajevima kad nesavjesno i loše obavljaju svoju dužnost. Budimo iskreni, malo je vjerojatno da će predsjednik suda pokrenuti stegovni postupak protiv nekog suca svog suda , a razlog je kolegijalnost, prijateljstvo i što oni međusobno sebe štite. Zbog toga smatram da je važno zakonski omogućiti strankama u postupku da pokrenu postupak utvrđivanja stegovne odgovornosti sudaca pred DVS.om. To pravo se može ograničiti na samo iznimne slučajeve (ukoliko neki predmet dođe u zastaru ili ukoliko viši sud ukine presudu), ali važno je omogućiti i strankama u postupku da pokrenu postupak pred DSV-om. Isto tako mora se omogućiti i trećim zainteresiranim stranama pokretanje stegovnog postupka pred DSV-om. Molim da se ovaj prijedlog uputi u daljnju proceduru.</p>	<p>Ne prihvaća se Odredba nije predmet izmjena u Nacrtu. Stranke bi svoju ovlast pokretanja stegovnog postupka mogle zloupotrijebiti zbog nezadovoljstva donesenom sudskom odlukom. Postojeći krug ovlaštenika na pokretanje stegovnog postupka protiv suca je dovoljno širok(osim predsjednika sudova tu su i nadležno sudačko vijeće te ministar pravosuđa), a podsjeća se i da je kao posebna osnova za razrješenje dužnosti predsjednika suda propisano nepokretanje stegovnog postupka protiv suca.</p>
<p>Ivan Dušan REPUBLIKA HRVATSKA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Što treba mijenjati u Zakon-u o DSV-u? Zakon mora omogućiti da sutkinja koja je oslobodila Horvatinčića bude u kratkom roku (ukoliko viši sud ukine tu presudu) razrješena dužnosti, u protivnom DSV nema smisla, treba dati ovlast ministru pravosuđa da imenuje i razrješuje suca, a DSV ukinuti.</p>	<p>Ne prihvaća se Državno sudbeno vijeće je samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnosti i neovisnost sudbene vlasti. Navedeno podrazumijeva da se statusne odluke o sucima ne mogu donositi izvan sfere sudbene vlasti niti od strane nositelja</p>

	izvršne vlasti.
<p>Ivan Dušan REPUBLIKA HRVATSKA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU Mislim da bi sve odluke koje DSV donosi trebale biti javne i objavljene na web stranicama DSV-a. Ono uključuje odluku o imenovanju sudaca zajedno sa rang listom svih sudaca koji su se prijavili, kao i sve odluke vezane za utvrđivanje stegovne odgovornosti sudaca. Predlažem da se zakonom propiše obveza da DSV sve te odluke objavljuje na svojim web stranicama.</p>	<p>Ne prihvaća se Nacrtom je predviđena objava redosljeda kandidata u postupcima imenovanja na mrežnoj stranici Vijeća te objava donesene odluke u „Narodnim novinama“. I bez posebno propisane obveze prema ovom Zakonu Vijeće kao tijelo javne vlasti objavljuje sadržaj svojih odluka sukladno pravu na pristup informacijama i propisima koji štite navedenu materiju. Smatra se da je na navedeni način sadržaj donesenih odluka Vijeća dovoljno dostupan javnosti.</p>
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 1. Članak 1 st. 2 al. 3. Primjedba - samo 1 član DSV iz reda općinskih sudaca na preko 1000 općinskih i budućih bivših prekršajnih sudaca.</p>	<p>Ne prihvaća se Državno sudbeno vijeće nije tijelo u kojem bi se morala osigurati ravnomjerna zastupljenost sudaca svih sudova. Izmjenama odredaba o članovima Vijeća nastojala se prvenstveno osigurati ravnomjernija teritorijalna zastupljenost svih sudova, za što je kao najpogodnija prepoznata razina županijskih sudova.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 1. Cilj koji se navodi (teritorijalna zastupljenost) smatram da se ne postiže ovakvom izmjenom. Naprotiv, ovakvim modelom zatvaramo prolaz u vijeće najbrojnijoj skupini sudaca (suci općinskih sudova). Sagledavajući izmjene u ovom nacrtu koje se odnose na kandidacijske procese i način izbora članova vijeća da se zaključiti kako je sustav, umjesto da bude otvoreniji, dodatno zatvoren. Na ovaj način ne doprinosi se transparentnosti i pravednosti kod načina izbora i sastava članova DSV. Predlaže se ostaviti odredbe važećeg Zakona u čl.4 st.2 i ne donositi ovakvu izmjenu.</p>	<p>Ne prihvaća se Državno sudbeno vijeće nije tijelo u kojem bi se morala osigurati ravnomjerna zastupljenost sudaca svih sudova. Izmjenama odredaba o članovima Vijeća nastojala se prvenstveno osigurati ravnomjernija teritorijalna zastupljenost svih sudova, za što je kao najpogodnija prepoznata razina županijskih sudova.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 2. U procesu pregovora o punopravnom članstvu u EU, u pregovaračkom Poglavlju 23 Pravosuđe i temeljna prava, EK vršila je znatan pritisak na hrvatske vlasti kako bi što više profesionalizirali rad DSVa. Jedna od ključnih mjera bila je da se sucima koji budu izabrani u DSV umanjí norma odnosno da se u što većoj mjeri oslobode od drugih poslova i posvete prvenstveno radu DSVa. Ova izmjena koja se predlaže ide u potpuno suprotnom pravcu od EU standarda. Umanjuje se učinkovitost a prisutnost predsjednika vijeća (koji bi po logici trebao sjediti u vijeću za vrijeme trajanja mandata a sudačka dužnost mu treba mirovati) dodatno se oslabljuje. Predsjednik DSVa, a po mogućnosti i njegov zamjenik, trebaju se maksimalno</p>	<p>Ne prihvaća se Uzimajući u obzir heterogenost sastava Vijeća nije moguće profesionalizirati njegov sastav. Članovi Vijeća iz reda sudaca za svoj rad u Vijeću ostvaruju dvostruko pravo – pravo na oslobođenje od sudačke dužnosti i pravo na nagradu za rad. Pravo na oslobođenje od sudačke dužnosti ovim</p>

<p>posvetiti pitanjima iz rada DSVa. Odluke koje donosi DSV u kontinuiranom su kažnjenju. Od imenovanja sudaca, predsjednika sudova te disciplinskih postupaka kažnjenja su znatna, što je u modernom pravosudnom sustavu neprihvatljivo. Ovaj model dodatno slabi rad DSVa pa se predlaže razmotriti mjere za jačanje rada odnosno uloge, ovlasti i neovisnost ovog tijela. Predlaže se ostaviti odredbe važećeg Zakona u čl.4 a i ne donositi ovakvu izmjenu ili alt. odrediti da predsjedniku DSV za vrijeme trajanja mandata sudačka dužnost miruje.</p>	<p>se Nacrtom korigira sukladno procjeni realnog angažmana ovih članova u radu Vijeća, i to i samim postotkom, ali i činjenicom da se može odnositi samo na predsjednika i zamjenika predsjednika Vijeća, a ne predsjednika i svih članova Vijeća kao prema važećem članku 4.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Zbog svega navedenog ne smatra se da će predložene izmjene uzrokovati manju učinkovitost u radu Vijeća.</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 2. Mislim da sucima koji za rad u DSV-u primaju novčanu nagradu ne pripada bilo kakvo oslobođenje od obaveza koje imaju kao suci, neovisno o tome radi li se o predsjedniku, njegovom zamjeniku ili samo članu DSV-a. Novčanom stimulacijom (nagradom) i istovremenim oslobađanjem od dijela radnih obaveza takve osobe su dva puta stimulirane za svoj rad koji se kako je to vidljivo iz prakse rada dosadašnjih sastava DSV-a u pravilu obavlja tijekom radnog vremena. Ako se radi o sucima koji zbog dolaska na sjednicu moraju izbivati više sa svoga radnog mjesta, tada se takvo izbivanje može „ugraditi“ u razmjerno umanjenje mjesečne „norme“, a njihovo eventualno materijalno obeštećenje već je propisano u čl. 92. Zakona o DSV-u. Novčana nagrada članovima DSV-a trebala bi biti stimulacija upravo za rad veći od rada koji obavljaju njihove kolege koji nemaju te obaveze. S umanjnjem „norme“ bio bih suglasan samo ako bi ona slijedila za one članove DSV-a koji ne žele primati novčanu nagradu iz čl. 92 Zakona o DSV-u.</p>	<p>Djelomično se prihvaća Članovi Vijeća iz reda sudaca za svoj rad u Vijeću ostvaruju dvostruko pravo – pravo na oslobođenje od sudačke dužnosti i pravo na nagradu za rad, ali se navedeno smatra potrebnim za osiguranje učinkovitog rada Vijeća. Pravo na oslobođenje od sudačke dužnosti ovim se Nacrtom korigira sukladno procjeni realnog angažmana ovih članova u radu Vijeća, i to i samim postotkom, ali i činjenicom da se može odnositi samo na predsjednika i zamjenika predsjednika Vijeća, a ne predsjednika i svih članova Vijeća kao prema važećem članku 4.a Zakona o Državnom sudbenom vijeću.</p>
<p>Sudski savjetnici Županijskog suda u Splitu ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 3. PRIJEDLOG Članak 5. stavak 1. glasi: "(1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine. Članom Vijeća može se biti najviše dva puta." Obrazloženje Prijedlog izmjena članka 5. stavak 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću ("Narodne novine" broj 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13, 82/15, dalje ZoDSV), kako je isti predložen od strane Ministarstva pravosuđa nije u skladu s odredbom članka 124. stavak 8. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14 – dalje: Ustav RH). Naime, člankom 124. stavak 8. Ustava RH propisano je da se članovi Državnoga sudbenog vijeća biraju na razdoblje od četiri godine, s tim da članom Državnoga sudbenog vijeća nitko ne može biti više od dva puta. Člankom 5. Ustava RH propisano je da zakoni u Republici Hrvatskoj moraju biti u suglasnosti s Ustavom, a ostali propisi i s Ustavom i sa zakonom. Stoga, kako zakoni u Republici Hrvatskoj moraju biti u suglasnosti s Ustavom, a prijedlog izmjena članka 5. stavak 1. ZoDSV-a, sadržan u članku 3. Nacrta prijedloga Zakon o Državnom sudbenom vijeću je protivan članku 124. stavak 8. Ustava RH, potrebno je istog uskladiti s Ustavom RH. Nadalje, potrebno je istaknuti kako je u izvornom tekstu Zakona o Državnom sudbenom vijeću, objavljenom u Narodnim novinama broj 116/10 odredba članka 5. stavak 1. glasila "Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti dva puta uzastopce". Međutim, kako takva odredba nije bila usklađena s Ustavom RH, ista je izmijenjena člankom 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću ("Narodne novine" broj 28/13) na način da su riječi "dva puta uzastopce" zamijenjene riječima "više od dva puta". Također, Ustavni sud Republike Hrvatske u svom rješenju broj U-III-930/2015 od 31. ožujka 2015. naveo je da je zadržavanje riječi</p>	<p>Ne prihvaća se Sukladno Ustavu mandat članovima Vijeća je ograničen na dva mandata s time da se ovim zakonom propisuje da ta dva mandata ne mogu biti uzastopce, a što se ne smatra protuustavnim.</p>

<p>"uzastopce" u članku 5. stavak 1. ZoDSV-u ("Narodne novine" broj 116/10) zakonodavni propust, jer je ta odredba ostala utemeljena na ranijem ustavnom rješenju koje je bilo na snazi do stupanja na snagu ustavnih promjena 76/2010.</p>	
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 5. Ove izmjene (o kandidiranju i postupku izbora članova vijeća) čini se kao da su napravljene u pravcu uvođenja dodatne a nepoželjne "kontrole" izbora članova vijeća. Ovaj postupak koji se propisuje u ovom dijelu izmjena nacрта Zakona je potpuno neprihvatljiv. Predlaže se ostaviti odredbe važećeg i ne donositi ovakve izmjene u odnosu na način izbora članova vijeća.</p>	<p>Ne prihvaća se Primjedba je načelna, nedovoljno obrazložena i nejasna u istaknutom smislu uvođenja kontrole izbora članova Vijeća. Cilj predloženih izmjena postupka izbora članova Vijeća iz reda sudaca je osigurati bolju teritorijalnu zastupljenost sudaca, za što je kao najpogodnija razina prepoznata ona županijskih sudova, te osigurati što veću kvalitetu rada Vijeća na način da članovi Vijeća budu suci s određenim minimalnim iskustvom u obnašanju sudačke dužnosti u sudovima s čije razine ulaze u članstvo Vijeća.</p>
<p>Jelena Čuveljak ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 9. Bilo bi dobro urediti pitanje: što ako određena kandidacijska lista ima samo potreban ili manji broj kandidata, jer je u tom slučaju glasovanje unutar određene vrste sudova bespredmetan, npr. iz trgovačkih sudova ima dva kandidata, U tom slučaju se provodi glasovanje, a ionako će svi kandidati biti "izabrani".</p>	<p>Ne prihvaća se Navedene situacije spadaju u gotovo isključivo teorijske moguće ishode izbornih postupaka te se smatra da ih iz navedenog razloga nije niti potrebno propisivati.</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 10. Članak 11. (primjedba na predložene izmjene čl. 41. st. 1.) Suglasan sam da predsjednik DSV-a mora biti sudac VSRH (bilo bi dobro da je to onaj koji je dobio najviše glasova svih sudaca), no mislim da i njegov zamjenik može biti samo sudac nadležan u svome radu za područje čitave države ili barem sudac županijskog suda. Mislim da je apsolutno nedopušteno da bi dužnost zamjenika predsjednika DSV-a mogla obavljati sudac općinskog suda, kako zbog spoznaja o radu i funkcioniranju pravosuđa na teritoriju čitave države tako i zbog očekivano manjeg radnog iskustva.</p>	<p>Ne prihvaća se S obzirom na ustavnu odredbu prema kojoj svi članovi Vijeća među sobom biraju predsjednika Vijeća, navedeno rješenje ne bi bilo usklađeno s Ustavom.</p>
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 12. Potrebno je predvidjeti situaciju u kojoj kandidat traži izuzeće člana Vijeće i propisati proceduru u tom slučaju Izuzeće člana DSV-a Čl. 42 st. 5 (5) Kandidat za suca može tražiti izuzeće člana Državnog sudbenog vijeća ako na temelju dosadašnjeg ponašanja člana smatra da postoje razlozi koji upućuju na njegovu pristranost pri izboru ili blisku povezanost s nekim od kandidata. Član Vijeća čije je izuzeće zatraženo može se sam povući iz odlučivanja prije donošenja odluke, a u suprotnom će se pisanim putem očitovati o osnovanosti zahtjeva. (6) O izuzeću odlučuje pisanom odlukom predsjednik Vijeće, a u slučaju da je zatražen njegov otklon, zamjenik predsjednika Vijeća. Ako je izuzeće stavljeno na sjednici Vijeće tada o istom odlučuje Vijeće bez člana čije je izuzeće zatraženo. Vijeće ne može nastaviti sa postupkom imenovanja sudaca dok ne odluči o izuzeću. Na odluku predsjednika Vijeća i Vijeća kandidat ima pravo žalbe u roku od tri dana od dana primitka pisanog otpisivanja odluke posebnom Vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz čl. 102 Zakona o sudovima. .</p>	<p>Djelomično se prihvaća Propisuje se pravo kandidata u postupku pred Vijećem da traži izuzeće kojeg člana u slučaju sumnje u njegovu pristranost, ali se smatra nepotrebnim dalje postupovno razrađivati postupanje Vijeća povodom ovog zahtjeva. Ovim Zakonom i Poslovnikom o radu Vijeća propisan je način rada Vijeća. Odluka o izuzeću može se osporavati u postupku povodom pravnog lijeka na odluku Vijeća u konkretnom postupku.</p>

<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 14. Predlažem jasniju odredbu: U članku 46. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Tajnik Vijeća ima položaj i koeficijent načelnika sektora u Ministarstvu pravosuđa.“.</p>	<p>Ne prihvaća se Odredbom je propisan položaj načelnika sektora u Ministarstvu pravosuđa što podrazumijeva i odgovarajući koeficijent složenosti navedenog radnog mjesta sukladno Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi.</p>
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 17. Za suce županijskog i ostalih republičkih sudova mogla bi biti imenovana osoba koja radi kao pravosudni dužnosnik najmanje 10 godina odnosno odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 1 godina nakon položenog pravosudnog ispita. Nelogično je da se osobe koje nisu dužnosnici mogu javiti kako kandidati tek za Vrhovni sud. Ni sudac ne bi odmah mogao biti redovni sveučilišni profesor makar da ima i doktorat znanosti. Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske mogla bi se kandidirati samo osoba koja je najmanje 20 godina radila kao pravosudni dužnosnik. Precizira se i efektivni staž kao pravosudni dužnosnik, jer je bilo slučajeva da osoba sa svege nekoliko godina rada u sudu napreduje na viši sud, iako je formalno imala 8 godina sudačkog staža. Dodaje se da za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je položila i ispit na Državnoj školi za pravosudne dužnosnike. Članak 51. mijenja se i glasi: (1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin. (2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike ili položen ispit na Državnoj školi za pravosudne dužnosnike. (3) Za suca županijskog suda, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja radi kao pravosudni dužnosnik najmanje 10 godina odnosno odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 1 godina nakon položenog pravosudnog ispita. (4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 20 godina radila kao pravosudni dužnosnik. (5) U staž pravosudnog dužnosnika računa se samo efektivno vrijeme provedeno na radu u sudu ili državnom odvjetništvu u kojem je dužnosnik imenovan ili upućen na rad. U efektivni staž se ne računa vrijeme provedeno na bolovanju dužem od mjesec dana, porodiljnom i rodiljnom dopustu, radu u ministarstvu pravosuđa i višem sudu u koji je upućen sudac nižeg suda.</p>	<p>Ne prihvaća se Člankom 36. Zakona o Pravosudnoj akademiji propisano je da se smatra da su Školu završile osobe koje su položile završni ispit u Školi. Otvaranje mogućnosti pristupa sudačkoj dužnosti osobama izvan pravosudne dužnosti u našem je sustavu godinama omogućeno samo na razini Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a u prijedlogu nije iznesena posebna argumentacija koja bi objašnjavala njegovu svrhu. Pri tome se ukazuje i na nerealno postavljene uvjete potrebnih godina radnog iskustva za imenovanje u županijske i visoke sudove za osobe izvan pravosudne dužnosti (prema prijedlogu pravosudni dužnosnici moraju imati najmanje 10 godina radnog iskustva, a ostali kandidati samo godinu dana takvog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita) iz prijedloga. Odredba o uračunavanju isključivo efektivnog vremena provedenog na pravosudnoj dužnosti protivna je općim propisima o radu (npr. rodiljni i roditeljski dopust) te odredbama Zakona o sudovima i Zakona o državnom odvjetništvu kojima je propisano uračunavanje vremena provedenog na određenim poslovima u vrijeme obnašanja pravosudne dužnosti.</p>
<p>Sudski savjetnici Županijskog suda u Splitu ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 17.</p>	<p>Ne prihvaća se Propisivanje dužeg pravosudnog staža</p>

<p>Predlaže se da osam godina pravosudnog staža i dalje ostane uvjet za imenovanje sucem županijskog i višeg suda. Naime, iako se u prijedlogu Nacrta navodi da će propisivanje dužeg pravosudnog staža potrebnog za imenovanje sucem županijskog ili visokog suda dovesti do povećavanja kvalitete višeg odnosno visokog sudovanja, samo podizanje granice godina potrebnih za imenovanje sucem županijskih i visokih sudova neće dovesti do povećanja kvalitete višeg odnosno visokog sudovanja. Kvalitetno pravosuđe čine kvalitetni suci. Stoga, da bi se povećala kvaliteta i učinkovitost pravosuđa potrebno je povećati kvalitetu sudaca, a to se može postići jedino stručnim usavršavanjem, stalnom izobrazbom, educiranjem i motiviranjem sudaca da rade na svom usavršavanju, a podizanje granice potrebne za imenovanje može djelovati samo demotivirajuće. Naime, sama činjenica što je netko sudac 10 godine ne znači da je on kvalitetniji od nekoga tko je sudac 8 godina. Također, skreće se pozornost da je po sadašnjim zakonskim uređenjima – da bi netko uopće mogao biti imenovan sucem prvostupanjskog suda – potrebno imati položen završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, a da bi se pristupilo polaganju tog ispita potrebno je raditi najmanje četiri godine na pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita, a do siječnja 2013. za imenovanje sucem prvostupanjskog suda uvjet je bio da je kandidat najmanje dvije godine radio kao sudski ili državnoodvjetnički savjetnik. Stoga, kako danas prvostupanjski suci i prije nego što budu imenovani sucima već imaju popriličan radni staž na pravnim poslovima, podizanje granice sa osam godina na deset za imenovanje sucem županijskog i višeg suda je nepotrebno i bez utjecaja na kvalitetu pravosuđa.</p>	<p>potrebnog za imenovanje sucem županijskog ili visokog suda smatra se jednim od preduvjeta za veću kvalitetu drugostupanjskog sudovanja te veću spremnost za rad u višim sudovima.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 18. Sve te podatke ima i vodi MP. Ovo je dodatan korak koji nema previše smisla. Što ako predsjednik suda ne dostavi te podatke? MP prati rad sudova i analizira radnu opterećenost sudova. Predsjednik suda nema kapacitete niti alate da može prosuditi omjer rada i potrebne radne snage. Predlaže se brisati ovu odredbu.</p>	<p>Ne prihvaća se Predsjednik suda najbolje pozna prilike u svom sudu pa je u utvrđivanju potrebe za popunjavanjem sudačkih mjesta svrhovito pribavljanje njegovog mišljenja. Smatra se da će navedeno mišljenje doprinijeti učinkovitijem postupku planiranja ljudskih potencijala u sudovima.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 19. Bez posljedice ovakva odredba ne znači puno niti će znatno doprinijeti ubrzanju postupka imenovanja koji su, mora se priznati, neprihvatljivo dugi.</p>	<p>Ne prihvaća se Odredba je načelne naravni i nisu propisane posebne sankcije za nepostupanje u navedenom roku, ali se smatra da će ipak utjecati na svijest i potrebu okončanja postupaka imenovanja sudaca u što kraćem roku.</p>
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 19. Potrebno je precizirati postupanje u slučaju prekoračenja roka i postupanje sa do sada objavljenim oglasima koji nisu riješeni do danas. U prelaznim i završnim odredbama bi trebalo navesti rok od 3- 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona za rješavanje do sada objavljenih oglasa. U članku 54. dodaje se druga rečenica koja glasi: U slučaju prekoračenja roka predsjednik Vijeća će izvijestiti ministra pravosuđa i predsjednika Vrhovnog suda RH o razlozima prekoračenja.</p>	<p>Ne prihvaća se Odredba je načelne naravni i nisu propisane posebne sankcije za nepostupanje u navedenom roku, ali se smatra da će ipak utjecati na svijest i potrebu okončanja postupaka imenovanja sudaca u što kraćem roku.</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 19.</p>	<p>Ne prihvaća se Odredba je načelne naravni i nisu</p>

<p>Suglasan sam da nam iskustvo govori kako su postupci imenovanja sudaca često trajali nerazumno dugo i da je potrebno te postupke ubrzati. Međutim, u situaciji kako ju predviđa ovaj prijedlog izmjena zakona o DSV-u, mislim da obređivanje roka kako je to učinjeno je potpuno nerealno. Naime, temeljno pitanje je što u slučaju prekoračenja roka – hoće li natječaj morati biti ponovljen, a raniji poništen ili će prekoračenje ovog roka dovesti do potencijalne stegovne odgovornosti onih koji su za to prekoračenje odgovorni. Nastavo, u konstelaciji kada bodovanje i dalje vrše sudačka vijeća sa kojih pojedini kandidat dolazi, sa pravom na podnošenje prigovora na svoju ocjenu o čemu se rješava na posebnom vijeću VSRH, nerealno je očekivati da će DSV ove rokove moći poštivati. Oni bi možda mogli biti prihvatljivi samo u situaciji kada bi ocjenjivanje kandidata vršilo ili DSV ili sudačko vijeće suda na koji se kandidat bira, a zakonom bi tada trebalo propisati obavezu u kome roku žalba mora biti riješena.</p>	<p>propisane posebne sankcije za nepostupanje u navedenom roku, ali se smatra da će ipak utjecati na svijest i potrebu okončanja postupaka imenovanja sudaca u što kraćem roku.</p>
<p>Jelena Čuveljak ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 20. Koliko mi je poznato ovu "sigurnosnu provjeru" ima još samo Slovačka, i molim zakonodavca da objasni trodiobu vlasti kao ustavnu kategoriju u okviru situacije gdje izvršna vlast kontrolira samostalno tko može ući u sudbenu vlast. A ako baš zakonodavac smatra da je ta provjera nužna, onda neka u okviru Državnog sudbenog vijeća zaposli osobe koje će obavljati tu provjeru i koje će onda odgovarati Državnom sudbenom vijeću a ne da se od "izvršne vlasti" traži vanjska usluga. Uostalom sa trodiobom vlasti bi bilo logičnije da sigurnosnu provjeru vrši neka od agencija koju bi angažiralo Državno sudbeno vijeće kao vanjsku uslugu.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 20. Predlažem da se postupak stvaranja liste kandidata na temelju ostvarenih bodova normira drugačije. Naime, iz brojnih prigovora na rad DSV-a u ranijem sazivu, a koji su se odnosili na „naštimavanje“ bodova na razgovoru sa kandidatima kako bi se u zbroju postigla „željena“ lista kandidata, uočen je problem vezanosti za broj ostvarenih bodova kroz dva kriterija, prvo rezultati rada, a zatim bodovanje po obavljenom razgovoru. Stoga predlažem da DSV prvo obavli razgovor sa svim prijavljenim kandidatima u roku od 15. dana po zaključenom natječaju i da se razgovori budu na način kako je to predloženo nacrtom ZID Zakona, ali da broj ostvarenih bodova ostane tajan tj. kuvertiran i zatvoren do dovršetka bodovne liste prema rezultatima rada. Tek tada bi bile otvarane koverta sa listama dodijeljenih bodova na individualnim razgovorima i slijedilo bi zbrajanje radi izrade konačne liste reda prvenstva. Ako bi dva kandidata imala isti broj bodova, prednost bi trebalo dati kandidatu koji već obnaša pravosudnu dužnost na istom rangu na kome je i sud na koji se natječe. Ako takvog kandidata nema, a postoji izjednačenost u bodovima prednost treba dati sucu koji je ostvario više sudačkog staža, a ako su i nakon toga kandidati izjednačeni prednost treba dati sucu prema kriterijima kako slijedi: 1. onaj koji je riješio veći broj predmeta 2. onaj koji ima bolju kvalitetu rada 3. onaj koji je na razgovoru ostvario veći broj bodova. Tako bi se barem donekle postigla objektivnost u izradi liste reda prvenstva. Također, nalazim da je u tekstu Prijedloga Nacrta ZID Zakona nedovoljno jasno određeno u odnosu na koje suce postoji potreba provjere po sigurnosno-obavještajnoj agenciji. Da li je to samo u odnosu na kandidate za suce VSRH koji nisu da prijave bili pravosudni dužnosnici ili je to u odnosu na sve kandidate za suce, neovisno o sudu na koji se natječu, koji do sada nisu obnašali dužnost pravosudnog dužnosnika. Mislim da ti ove nejasnoće trebalo razjasniti jasnijom samostalnom normom.</p>	<p>Djelomično se prihvaća Drugačiji redoslijed radnji u postupku imenovanja bio bi nesvrhovit jer ne bi postojao prethodni selektivni kriterij te bi Vijeće provodilo razgovor sa svim prijavljenim kandidatima. U odnosu na kriterije davanja prednosti u slučaju da kandidati postignu isti broj bodova, njihovo propisivanje smatra se nepotrebnim s obzirom na ovlasti Vijeća u donošenju odluka, a i praksu prema kojoj se bodovi dodjeljuju na način da se izbjegava postizanje istog broja bodova kod više kandidata. Sigurnosne provjere kandidata izostavljaju se iz postupka imenovanja sukladno primjedbama Europske komisije.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 20. Komentar na sve izmjene koje se odnose na sudačka vijeća: Predlaže se ukinuti sudačka vijeća koja su se pokazala najvećom preprekom u ostvarenju veće razine transparentnosti, profesionalnosti, pravednosti i na kraju i učinkovitosti u obavljanju ovako važne uloge u cijelom procesu. Ovim izmjenama sudačkim vijećima de facto povećavaju se odnosno dodjeljuju ovlasti koje u pravilu trebaju pripadati DSVu. Najveći problemi sudačkih vijeća su različite prakse, veliki utjecaj na članove vijeća, netransparentna procedura i neobjektivni kriteriji za ocjenjivanje sudaca i mišljenja na kandidate za</p>	<p>Ne prihvaća se Sudačka vijeća kao tijela sudačke samouprave zadržavaju se i dalje u sustavu sudbene vlasti, a ovlasti ovog tijela dodatno su ojačane kroz ovlast davanja mišljenja o kandidatima za suce, na koji način ne ugrožavaju samostalnost i neovisnost</p>

<p>predsjednike sudova i dr. Sve to doprinosi negativnoj selekciji i dovodi veliki broj odličnih sudaca u niže i slabije položaje od „podobnih“.</p>	<p>Državnog sudbenog vijeća. Promjenom nadležnosti sudačkih vijeća za ocjenjivanje sudaca koji su kandidati za imenovanje u drugi sud otklonit će se neujednačenost prakse sudačkih vijeća kao glavni prigovor postojećem sustavu ocjenjivanja sudaca.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 20. (U odnosu na st.2) Odnosi li se ovo i na suca koji postaje sudac imenovanjem na mjesto Predsjednika VSRH? Ako se ne odnosi na te suce, znači li to da sucem vrhovnog suda može postati osoba koja nema znanja i vještine koje se propisuju za druge kandidate za suce? Predlažem da se u zakonu definiraju ova pitanja kako bi osigurali jednake kriterije i uvjete za sve suce VSRH odnosno da ne ostane "rupa" u zakonu.</p>	<p>Ne prihvaća se Navedeno je propisano važećom odredbom Zakona o sudovima koja se ne mijenja. Na postupak imenovanja predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske ne odnose se odredbe o imenovanju sudaca ovog suda.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 20. (U odnosi na st.8) To znači da će se sigurnosna provjera za suce VSRH provoditi samo nad onim osobama koje su imenovane ne iz reda pravosudnih dužnosnika. Presumira se, neopravdano, da bi svi dužnosnici u RH prošli temeljnu provjeru pa je nepotrebno iste podvrgavati ovakvom testu? Predlaže se, radi ravnopravnosti položaja svih sudaca VSRH kao i radi vraćanja povjerenje u pravosudni sustav propisati da svi (!) kandidati za suca VSRH (ali i svi kandidati za suce u drugim sudovima) moraju prije stupanja na dužnost proći temeljnu sigurnosnu provjeru (III razine).</p>	<p>Ne prihvaća se Sigurnosne provjere kandidata izostavljaju se iz postupka imenovanja sudaca sukladno primjedbama Europske komisije.</p>
<p>Sudski savjetnici Županijskog suda u Splitu ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. PRIJEDLOG Članak 56. glasi: "(6) Kandidati se pozivaju na usmeni razgovor pred Vijećem. Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 30 bodova. (8) Zbrajanjem ukupnog broja bodova ostvarenog završnom ocjenom odnosno ocjenom obnašanja dužnosti i razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i donosi odluku o imenovanju. Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na ukupno ostvarenom broju bodova i utvrđenoj listi prvenstva kandidata." Predloženi članak 23. Nacrta se briše. Obrazloženje Člankom 33. stavak 8. Zakona o pravosudnoj akademiji ("Narodne novine" broj 153/09, 127/10, 82/15) propisano je da na završnom ispitu kandidat može ostvariti najviše 300 bodova. Nadalje, člankom 35. stavak 1. tog Zakona propisano je da se smatra da su završni ispit položile osobe koje na završnom ispitu ostvare najmanje 225 bodova. Osobe koje ne polože završni ispit imaju pravo još jedanput pristupiti ispitu, u roku od jedne godine od dana kada su pristupile završnom ispitu. Imajući u vidu naprijed citirane odredbe članka 33. i 35. Zakona o pravosudnoj akademiji, iz istih proizlazi da je za polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike potrebno ostvariti najmanje 225 od ukupno 300 bodova da bi se taj ispit smatrao položenim, a što znači da je za polaganje tog ispita potrebno ostvariti najmanje 75% od ukupnog broja bodova. Nadalje, prijedlogom izmjena članka 56. stavak 6. ZoDSV-u predviđeno je da se na razgovor pred Državnim sudbenim vijećem pozivaju samo oni kandidati koji su ostvarili najmanje 260 bodova, a što bi značilo da pravo na pristup razgovoru pred Državnim sudbenim vijećem imaju samo oni kandidati koji su na završnom ispitu ostvarili više od 86,66% od ukupnog broja bodova. Naime, u situaciji kada je za polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike potrebno ostvariti ionako veliki broj bodova (75% od ukupnog broja bodova), ograničavanje kandidata koji su položili završni ispit sa manje od 260 bodova u pristupu na razgovor pred Državnim sudbenim vijećem, pa samim time i ograničavanje takvih kandidata da ikada budu imenovani sucima, neće dovesti do povećanja kvalitete i učinkovitosti pravosuđa, kako se to pogrešno smatra. Rezultat toga će biti</p>	<p>Djelomično se prihvaća Primjedba se prihvaća u dijelu koji se odnosi na bodovni prag od 260 bodova, ali ne i u dijelu koji se odnosi na najveći broj bodova koje je moguće ostvariti na razgovoru pred Vijećem. Radi objektivnosti postupka imenovanja smatra se da navedeni udio bodova u ukupnom broju bodova ne bi smio biti veći od 15 bodova.</p>

upravo suprotan jer će odmah nakon polaganja završnog ispita kandidati koji su na tom ispitu ostvarili manje od 260 bodova znati da nikada neće biti pozvani na razgovor pred Državnim sudbenim vijećem, odnosno da neće moći biti imenovani sucima, što će rezultirati odlaskom tog kadra iz pravosuđa. Naime, najveći broj kandidata koji polože završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike je zaposlen upravo na radnim mjestima savjetnika i viših savjetnika na sudovima i državnim odvjetništvima. Temeljiti odluku o imenovanju za suca isključivo na bodovima koje je kandidat ostvario na završnom ispitu je nedopustivo posebno kada se uzme u obzir da za ta mjesta konkuriraju, u velikoj mjeri, savjetnici i viši savjetnici na sudovima i državnim odvjetništvima, te da se kandidati za zanimanje suca osposobljavaju puno duže nego što traje pripremanje za polaganje jednog ispita. Ovakvim prijedlogom se izbor sudaca zapravo stavlja u ruke Povjerenstva za polaganje završnog ispita, jer je upravo Povjerenstvo to koje odlučuje o tome je li kandidat zadovoljio na završnom ispitu, te kandidatima dodjeljuje bodove. Nadalje, u situaciji kada se ocjenjivanje sudaca kod napredovanja istih na više sudove temelji na tome da se uzima u obzir broj odluka koje su donijeli, rezultat rada po vrstama predmeta u apsolutnom broju i postotku, poštivanje rokova za donošenje i izradu odluka, kvaliteta odluka, kao i druge aktivnosti sudaca, u razdoblju od posljednjih pet godina kako bi se dobila objektivnija slika rada tog suca - tim više se izbor prvostupanijskih sudaca ne može temeljiti isključivo na broju bodova ostvarenom na završnom ispitu u Državnoj školi za pravosudne dužnosti. Broj ostvarenih bodova na završnom ispitu može biti jedan od kriterija prilikom izbora, ali nikako odlučujući kriterij kod imenovanja, a još manje ograničavajući kriterij za pristup na razgovor pred Državnim sudbenim vijećem. Upravo iz tog razloga predlaže se izmjena predloženog članka 22. Nacrta i brisanje predloženog članka 23. Nacrta. Međutim, ukoliko se ipak prihvati da odluka o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na listi prvenstva, u tom slučaju je potrebno propisati da se razgovor kandidata pred Državnim sudbenim vijećem boduje sa najmanje 30 bodova (kao što je to već propisano člankom 56. stavak 7. Zakona o Državnom sudbenom vijeću i članka 159.a Zakona o državnom odvjetništvu), pri čemu bi se ipak zadržala samostalnost i neovisnost tog tijela pri izboru sudaca, a što je i njegova ustavna zadaća.

Iva Novačić

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22.

Primjedba na Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću Odredbom članka 35. stavka 1. Zakona o pravosudnoj akademiji („Narodne novine“ broj: 153/09, 127/10 i 82/15) propisano je da se smatra da su završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike položile osobe koje na završnom ispitu ostvare najmanje 225 bodova. Odredbom članka 12. Pravilnika o sadržaju, vremenu i načinu polaganja završnog ispita te sadržaja potvrde o završnom ispitu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike (dalje u tekstu ; Pravilnik) koje je donijelo Upravno vijeće Pravosudne akademije na temelju članka 7., 13. podstavak 7, 33., 33.a, 34., 35. i 36. Zakona o Pravosudnoj akademiji ("Narodne novine" broj 153/09, 127/10 i 82/15) propisano je da na završnom ispitu kandidat može ostvariti ukupno 300 bodova. Stavkom 2. članka 12. Pravilnika propisano je da na pisanom dijelu ispita kandidat može ostvariti najviše 200 bodova, od čega 40 bodova na testu s pitanjima s mogućnošću odabira ponuđenih odgovora, a najviše 160 bodova na rješavanju pitanja vezanih uz problemsku situaciju, dok na usmenom dijelu ispita može ostvariti najviše 100 bodova. Stavkom 3. članka 12. Pravilnika je propisano da kandidat koji ostvari najmanje 225 bodova je položio završni ispit. Odredbom članka 36. Zakona o pravosudnoj akademiji smatra se da su Školu završile osobe koje su položile završni ispit. Člankom 51. stavkom 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću („ Narodne novine“ broj: 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13, 82/15 dalje; ZDSV) propisano je da za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike dok je člankom 56. ZDSV-a propisano da (1) Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima. (2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom. (3) Koeficijent iz stavka 2. ovog članka za svakog kandidata izračunava se na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme

Djelomično se prihvaća

Primjedba se prihvaća u dijelu koji se odnosi na bodovni prag od 260 bodova, ali ne i u dijelu koji se odnosi na najveći broj bodova koje je moguće ostvariti na razgovoru pred Vijećem. Radi objektivnosti postupka imenovanja smatra se da navedeni udio bodova u ukupnom broju bodova ne bi smio biti veći od 15 bodova.

prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja. (4) Razgovoru iz stavka 1. ovog članka mogu pristupiti samo kandidati koji su zadovoljili na psihološkom testiranju na koje ih je uputilo Vijeće. (5) Psihološkim testiranjem utvrđuje se sposobnost kandidata za obnašanje sudačke dužnosti, a provodi ga ovlaštena pravna osoba koju utvrdi Vijeće. Pravilnik o sadržaju, metodama i načinu provedbe psihološkog testiranja donosi Vijeće. (6) Kandidati koji zadovolje na psihološkom testiranju pozivaju se na razgovor pred Vijećem. (7) Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 30 bodova. (8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje. (9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka. (10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova. (11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama. Na temelju navedenih odredaba osobe koje polože završni ispit, dakle, koje su ostvarile 225 bodova ispunjavaju uvjete za kandidaturu za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda. U Prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (dalje: Prijedlog) odredbom članka 22. predložena je izmjena članka 56. ZDSV na način da je u stavku 1. propisano da kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima. Stavkom 6. tog članka predlaže se da će Vijeće na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 260 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 260 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju. Također se predlaže da se na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Slijedom navedenog, na predloženu izmjenу, odredbu članka 22. Prijedloga stavljamo primjedbe iz razloga što je u trenutku prijave kao i pristupanja polaganju završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike uvjet za stjecanje prava na kandidaturu za imenovanje sudaca prvog stupnja bio položen završni ispit s ostvarenih 225 bodova. Već time je propisan visoki bodovni prag s obzirom da 225 bodova ostvarenih na završnom ispitu predstavlja 75 % ispita, slijedom čega proizlazi da su uvjete za kandidaturu na mjesto prvostupanjskog suca ostvarili kandidati s visokom razinom znanja, a koja svrha postavljanja tako visokog bodovnog praga ujedno proizlazi i iz obrazloženja Ministarstva pravosuđa danog na primjedbe Pravilnika o pogledu bodovnog praga za pisani dio završnog ispita. Stoga povećanje bodovnog praga sa 225 bodova na 260 bodova ne bi ostvarilo svrhu zbog koje se to i predlaže, a to je sužavanje izbora na kandidate s visokom stručnošću, jer je sa već postojećih 225 bodova upravo to ostvareno. Osim toga, prihvaćanjem tog prijedloga kandidatima koji su polagali završni ispit prema dosad propisanim uvjetima, dakle, bodovnim pragom od 225 bodova bilo bi povrijeđeno ustavno pravo propisano člankom 54. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 8/98- pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000-pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001-pročišćeni tekst, 55/2001-ispravak, „Svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost“), jer su s ostvarenih 225 bodova položili završni ispit i time stekli uvjete kako za javljanje na natječaj, tako i na pristup razgovoru pred Državnim sudbenim vijećem, a koje pravo bi im usvajanjem ovog prijedloga bilo povrijeđeno. Naime, kandidat koji je primjerice ostvario 225 bodova i time položio završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike i ostvario uvjete za imenovanje prema važećim propisima, prema predloženim izmjenama gubi pravo na pristup razgovoru pred Državnim sudbenim vijećem čime se različitim tumačenjem svrhe bodovanja kandidata za suce kroz Zakon o pravosudnoj akademiji i Zakon o državnom sudbenom vijeću stvara pravna nesigurnost te se na takav način ne pridonosi kvaliteti i transparentnosti imenovanja prvostupanjskih sudaca. Utvrđujući bodovni prag od 260 bodova oduzima se smisao školovanja u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike onim kandidatima koji su postigli završnu ocjenu manju od 260 bodova (ovi kandidati praktički ne mogu biti imenovani za suca). Time se daje pretjerani značaj završnoj ocjeni postignutoj u Državnoj školi, a nije jasno na temelju kakve analize se došlo do zaključka da bi te kandidate trebalo isključiti iz prilike da u postupku pred Državnim sudbenim vijećem dokažu svoje kompetencije. Kada se tome doda i to da se predlaže smanjiti broj bodova koji kandidat može ostvariti u razgovoru sa članovima vijeća na 15

<p>bodova umjesto 30 bodova očita je namjera da se smanji autonomija i sloboda odlučivanja Državnog sudbenog vijeća, a stvarni ishod je pretjerano uvažavanje fragmentarne slike i prividne objektivnosti. Treba naglasiti da je kandidatima za imenovanje izostalo vrednovanje iskustva na poslovima u pravosuđu što također smatramo nedostatkom sustava. Skreće se pozornost na moguću neusklađenost Zakona o pravosudnoj akademiji i Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću. U Zagrebu, 4.prosinca 2017. Sudske savjetnice privremeno premještene na rad u Vrhovni sud Republike Hrvatske, Građanski odjel: Iva Novačić Jelena Antonić Šego Ljiljana Kovač Pleše Sanja Sukno Ingrid Šegon</p>	
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. (U Odnosu na izmjene u st.10 čl. 56) Ova odredba odnosi se na one kandidate koji upišu i završe Pravosudnu akademiju, odnosno Državnu školu za pravosudne dužnosnike. Kao uvod u komentar bitno je naglasiti važnost uloge PA. Model po kojem svi suci prethodno imenovanju trebaju proći kroz sustavnu standardiziranu edukaciju je uveden za vrijeme pregovora s EU. Ovo je standard kojeg su mnoge zemlje prihvatile i koji se pokazao kao odličan način jačanja profesionalnosti u pravosuđu. Tijekom godina, nakon donošenja Zakona o PA i Zakona o DSV, donesene su izmjene zakona kojima je omogućeno da se i druge osobe (dakle ne samo oni koji prođu DŠPD) mogu kandidirati za suca, jedino što trebaju je položiti još jedan mali pravosudni ispit. Prema ovom članku obzirom na pravac u kojem se ide u odnosu na sudbinu Škole za pravosudne dužnosnike ovih kandidata neće biti u budućnosti. Prema tome, smatram kako je ova odredba potpuno nepotrebna i ne služi nikakvoj svrsi obzirom da se neće odnositi na niti jednog kandidata za suce u budućnosti. Predlaže se propisati da svi kandidati za suce trebaju proći sigurnosnu provjeru.</p>	<p>Prima se na znanje Ne prihvaća se Primjedbe se primaju na znanje u odnosu na potrebu razmatranja pozicije i uloge Državne škole za pravosudne dužnosnike što je predmet Zakona o Pravosudnoj akademiji. Primjedba se ne prihvaća u dijelu koji se odnosi na sigurnosnu provjeru kandidata za suce koja se izostavlja iz postupka imenovanja sukladno primjedbama Europske komisije.</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Nalazim da je nejasna promijenjena odredba čl. 56. st. 4. Zakona o DSV-u. Naime, ako se prethodni članak odnosi na prijavu kandidata koji u trenutku prijave već obnašaju pravosudnu dužnost, a čl. 56. na prijavu kandidata koji još nisu pravosudni dužnosnici, tada je nejasan izričaj u stavku 4. koji kaže „Kada u postupku imenovanja sudaca sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost, ocjena obnašanja dužnosti množi se s koeficijentom dva“ koji govori o sucu koji u trenutku prijave već obnaša pravosudnu dužnost. Ne znam koja bi to njegova ocjena bila množena sa koeficijentom, kada on ima redovitu ocjenu prema svojim rezultatima rada koje je postigao. prigovor na stavak 6. istog članka. Propisivanje minimuma bodova za samu prijavu na natječaj za suca dovodi kandidate koji su ove bodove ostvarili u vrijeme kada taj kriterij nije postojao u neravnopravan položaj. Naime, polaznici državne škole koji su ostvarili manje od predviđenog broja bodova, da su znali za ovakvo ograničenje imali su mogućnost ne prihvatiti ocjenu u Državnoj školi i tražiti ponovni izlazak na ispit kako bi postigli traženi broj bodova. Danas, kako imaju položenu Državnu školu, ali sa nedostatnim brojem bodova, broj bodova više ne mogu „popravlјati“ kako bi postigli traženi rezultat za mogućnost aplikacije na natječaj. Mislim da bi u prijelaznim i završnim odredbama ovaj problem valјalo riješiti na način da se propisani broj bodova kao uvjet za prijavu na natječaj traži samo za kandidate koji državnu školu polažu nakon stupanja na snagu ovih izmjena.</p>	<p>Djelomično se prihvaća Odredbom je razrađen postupak imenovanja sudaca u kojem sudjeluju kandidati sa završenom Državnom školom za pravosudne dužnosnike, ali i kandidati koji su već imenovani sucima (npr. kandidat je već sudac općinskog suda koji se javi na oglas za suca drugog općinskog suda). Kako elementi imenovanja ovih kandidata prije razgovora nose različiti broj bodova (najviše 300 bodova od završene Škole i najviše 150 bodova od ocjene obnašanja sudačke dužnosti) potrebno ih je izjednačiti, što se postiže navedenim množenjem koeficijentom 2. Primjedba se prihvaća u dijelu u kom se odnosi na propisivanje bodovnog praga za usmeni razgovor u odnosu na kandidate koji su završili Školu.</p>
<p>Nikolina Primorac ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Smatram da je čl.56. protivan čl.55. i čl.124. Ustava Republike Hrvatske. 1. Suprotnost s čl. 55. Ustava Prema čl. 55.</p>	<p>Prihvaća se</p>

Ustava, svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakom je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost. U svojim odlukama broj U-III-1306/2013 od 24. listopada 2013. i U-III-4631/2015 od 1. lipnja 2016. Ustavni sud je zauzeo sljedeće stajalište: "Ustavna odredba o dostupnosti svakog radnog mjesta i dužnosti "pod jednakim uvjetima" implicira načelo jednakosti, odnosno jednakog postupanja prema svim osobama u ostvarivanju njihova prava na zapošljavanje na odgovarajućim radnim mjestima i dužnostima. Težište je jamstva iz drugog dijela čl.55. st.2. Ustava, dakle, na jednakim uvjetima koji se moraju osigurati svima za određeno radno mjesto ili dužnost, pa to jamstvo u prvom redu treba razmatrati zajedno s odredbama Ustava koje jamče jednakost svih pred zakonom i zabranjuju diskriminaciju po bilo kojoj osnovi." Predloženim čl.56. se uvodi dodatni kriterij za imenovanje za suca, a to je „više od 260 bodova na završnom ispitu“. Ovo stoga što oni koji nemaju više od 260 bodova neće biti pozvani na razgovor pred DSV, a samim time ni imenovani. Na taj način se ukidaju stečena prava onih koji su završni ispit položili na prvom i drugom roku 2017. Naime, prema važećem čl.56., svi kandidati koji su položili završni ispit mogu biti imenovani za suca budući da razgovor pred DSV-om nije uvjetovan brojem bodova. Međutim, po novom čl.56. to više neće biti moguće. Predloženim izmjenama čl.56., kandidati koji na završnom ispitu nisu ostvarili više od 260 bodova imaju samo mogućnost kandidiranja ali ne i imenovanja. Iako novi čl.56. propisuje da će na razgovor iznimno biti pozvani i oni koji imaju manje bodova ako je broj kandidata s najmanje 260 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju, to u praksi znači gotovo NIKADA. Dakle, na svakom natječaju za suca na kojem bude kandidata s više od 260 bodova, oni ispod toga će biti diskriminirani. Iz Nacrta prijedloga Zakona o Državnom sudbenom vijeću proizlazi da je cilj izmjene čl.56. bio transparentniji i objektivniji postupak imenovanja sudaca. Ako je to bio cilj, onda se prvo trebao mijenjati Zakon o DSV-u, pa tek onda održavati završni ispit jer bi svim kandidatima tada bilo jasno da, ako ne ostvare više od 260 bodova, nikada neće biti imenovani za suca. Kandidati koji su do sada položili završni ispit su izmjenama čl.56. stavljeni u neravnopravni položaj naspram onih koji će ispit tek polagati, zbog čega im nije pod jednakim uvjetima dostupna dužnost suca. Da su kandidati koji su položili završni ispit na prvom i drugom roku 2017. bili upoznati sa sadržajem novog čl.56., većina njih sigurno ne bi izašla na prvi rok, a oni koji su na pisanom dijelu ispita ostvarili mali broj bodova, sigurno ne bi izašli na usmeni dio jer im je bilo bolje ispit pasti, nego i s maksimalnih 100 bodova na usmenom dijelu sveukupno dobiti manje od 260 bodova. Za napomenuti je da su bodovi sa završnog ispita stalni i da se ne mogu popravljati. Zbog toga bi bilo pravedno da su se prvo jasno odredili kriteriji imenovanja za suca, pa tek nakon toga održavali završni ispiti. Za napomenuti je i to da su kandidati, koji su završni ispit polagali na prvom i drugom roku 2017., uglavnom sudaški savjetnici kojima je već jednom ukinuto stečeno pravo u smislu ispunjavanja uvjeta za kandidiranje za slobodna sudačka mjesta. To su osobe s višegodišnjim radnim stažom i iskustvom u sudovanju zbog kojih je, između ostaloga, izmijenjen Zakon o Pravosudnoj akademiji na način da im je omogućeno polaganje završnog ispita bez pohađanja Državne škole, a sve u cilju da im se pod jednakim uvjetima omogući kandidiranje za sudačko mjesto. Sada se, kada im je to pravo uvjetno vraćeno, isto ponovno ukida spomenutim izmjenama čl.56. 2. Suprotnost s čl.124. Ustava Iz Nacrta prijedloga Zakona o Državnom sudbenom vijeću proizlazi da je cilj izmjene čl.56. bio uvesti obvezu Vijeća na pridržavanje redoslijeda kandidata prema ostvarenom broju bodova pri donošenju odluke o imenovanju. Prema čl.124. Ustava, Državno sudbeno vijeće (nadalje DSV) je samostalno i neovisno tijelo koje osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj. Prema stajalištu Ustavnog suda u odlukama broj: U-III-1042/2012 od 27. svibnja 2015. i U-III-4631/2015 od 1. lipnja 2016., "Lista prvenstva kandidata, premda (polazni) temelj za donošenje odluke o imenovanju suca, ne može biti mehanički preslikana u odluku DSV-a o imenovanju suca. U suprotnome bi također bila dovedena u pitanje Ustavom propisana samostalnost DSV-a u donošenju odluke o imenovanju suca." Ako se uzmu u obzir odluke DSV-a o dosadašnjem imenovanju sudaca kao i odluke Ustavnog suda broj: U-III-1042/2012 od 27. svibnja 2015. i U-III-4631/2015 od 1. lipnja 2016., vidljivo je da se za suca, prema sada važećim propisima, može imenovati i kandidat koji nije nužno prvi i drugi na listi već sedmi, dvadeseti, pa čak i sedamdeset i treći. Stoga je protuustavno čl.56. st.8 propisati da će Vijeće za suca imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova. Iz obrazloženja nacrta prijedloga čl.56. st.8. proizlazi da bi se time izbor navodno sveo samo na najbolje kandidate za buduće suce. Međutim, što znači „najbolje“? U ovome slučaju to se opet odnosi na one s najvećim brojem bodova na završnom ispitu. Dakle, DSV-u se, kao samostalnom tijelu, nameće obveza kojeg će kandidata imenovati ne ostavljajući mu mogućnost, kao do sada, da o tome odluči sam. Bodovi sa

<p>završnog ispita ne smiju biti glavni kriterij za donošenje odluke o tome koji će od kandidata biti imenovan za suca. DSV-u se mora ostaviti mogućnost da prilikom odlučivanja uzme u obzir i druge parametre koji su jednako važni, kao npr.: dužina radnog staža, stručno usavršavanje, pisanje znanstvenih i stručnih radova, kvaliteta dosadašnjeg rada... Kada bi predloženi čl.56. stupio na snagu, to bi u praksi značilo da, ako se npr. objavi oglas za jedno sudačko mjesto, a prijavi se kandidat s 275 bodova na završnom ispitu, s 15 godina radnog staža, koji se stručno usavršavao, koji je pisao znanstvene radove i predavao na određenom sveučilištu, zatim kandidati s 290 i 295 bodova na završnom ispitu koji imaju 4,5 godina radnog staža bez dodatnih kvalifikacija kao onaj s 275 bodova, DSV bi morao imenovati onoga s 295 bodova i u slučaju kada bi onaj s 275 dobio maksimalnih 15 bodova na razgovoru, a onaj s 295 jedan bod. Identična situacija je moguća i u slučaju kandidata koji „nemaju više od 260 bodova na završnom ispitu“. Prema službenim podacima Pravosudne akademije, završni ispit na prvom roku je položilo ukupno 159 kandidata od kojih 104 koji „nemaju više od 260 bodova“. Na drugom roku ispit je položilo ukupno 106 kandidata od kojih 36 koji „nemaju više od 260 bodova“. Dakle, predloženim čl.56. se izravno nanosi šteta 140 kandidata koji su ispit položili. Ta šteta je daleko veća ako se uzmu u obzir i oni kandidati koji „imaju više od 260“ bodova, a koji bi također, da su znali za ove izmjene, zasigurno dobili još više bodova. Uzimajući u obzir navedeno, predlažem da se iz čl.56. st.6. izostavi dio koji pozivanje na razgovor uvjetuje brojem bodova većim od 260, a s tim u vezi i dio iz st.8. koji kaže da će DSV za suca imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova.</p>	
<p>Sunčica Babaja ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Iz odredbe članka 56. je nejasno da li se bodovni rang odnosi samo na kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike ili se odredba odnosi i na osobe koje su nakon 4 godine rada na pravnim poslovima pristupile polaganju završnog ispita u Školi - a koje nisu pohađale Državnu školu (sukladno članku 33.a Zakona o Pravosudnoj akademiji).</p>	<p>Ne prihvaća se Člankom 36. Zakona o Pravosudnoj akademiji propisano je da se smatra da su Školu završile osobe koje su položile završni ispit u Školi.</p>
<p>Gregor Sakradžija ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Čitajući prijedlog izmjena čl. 56. st. 6. jednostavno je teško za povjerovati da se uopće pojavila ovakva ideja, pa čak i kao „samo“ prijedlog izmjena Zakona. Nakon što je generacijama savjetnika uskraćeno stečeno pravo za kandidiranje na natječaje za pravosudne dužnosnike, uvjetovanjem da sad prvo moraju položiti završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, dočekali smo novi „šamar“ prijedlogom izmjena dotičnog Zakona na način da je faktički prag za formalne uvjete kandidiranja povišen s 225 na 260 bodova i to nakon što su brojni od polaznici završnog ispita prihvatili bodove manje od 260, s obzirom da je, tada, u vrijeme polaganja, bilo propisano da je uvjet za kandidiranje na natječaje za dužnosnike samo položen završni ispit iz Državne škole, bez obzira na ostvarene bodove. Također smatram kontraproduktivnim „vezanje ruku DSV-a“ na način da se propisuje kako to tijelo mora imenovati kandidata koji ima najveći zbroj bodova iz Državne škole i bodova s razgovora. Na ovaj način ocjena DSV-a potpuno je minorizirana, te se to tijelo pretvara u provoditelja prethodno donesenih ocjena Državne škole, te možemo reći, kako će stvarno, u krajnjoj liniji, presudnu ulogu u imenovanju imati Državna škola, a ne DSV. Ovo tim više što DSV kandidatu na razgovoru može dodijeliti maksimalnih samo 15 bodova u odnosu na mogućih 300 maksimalnih bodova sa završnog ispita. Uz ovakav omjer maksimalnih bodova većina kandidata niti ne treba biti pozivana na razgovor, jer će im u startu nedostajati više od 15 bodova za drugim kandidatima. O tome da ocjene postignute na završnom ispitu ne odražavaju znanje kandidata suviše je govoriti, jer iskustvo govori da je ocjenjivanje, kako pisanog, tako i usmenog dijela apsolutno arbitrarno, tj. „od oka“. U tom smislu smatram da je na ovu situaciju analogno primjenjivo i shvaćanje Ustavnog suda iz odluke : U-III-4631/2015 od 1. lipnja 2016. koja u toč. 9. navodi: „DSV je dakle, uvažavajući utvrđenu listu prvenstva kao polazišni temelj i unutar granica propisanih Ustavom i zakonom, ovlašten samostalno odlučiti o imenovanju sudaca. Navedene granice relativno su uske, međutim unutar njih DSV, kao Ustavom ustanovljeno samostalno tijelo, ima slobodu postupanja glede izbora između kandidata sudaca... .. Ustavni sud smatra da lista prvenstva kandidata, premda je (polazni) temelj za donošenje odluke o imenovanju suca, ne može biti mehanički preslikana u odluku DSV-a o imenovanju suca. U suprotnome bi također bila dovedena u pitanje Ustavom</p>	<p>Prihvaća se</p>

<p>propisana samostalnost DSV-a u donošenju odluke o imenovanju suca.“ Težnja ka što većoj objektivizaciji odluka DSV-a načelno je pohvalna, no radi se o pukom idealizmu, koji može dovesti do kontraefekta. Tijelo koje imenuje suce treba imati široku diskreciju, a mehanizmi kontrole trebali bi se uspostavljati na način da očiti propusti tog tijela dovode do opće društvene i stručne anatemizacije članova koji su takvu odluku donijeli.</p>	
<p>Vanda Horvat ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Slažem se s ranije napisanim komentarima. Naime, sudski savjetnici već su jednom bili u položaju da su im, uvođenjem Državne škole za pravosudne dužnosnike i završnog ispita, bila ukinuta stečena prava jer su mnogi (prije uvođenja Škole odnosno ispita) imali formalne uvjete javljati se na natječaje za suce. Prijedlogom izmjena čl. 56. čini se upravo isto. Dakle, nakon što su savjetnici izašli na završni ispit, položili s 225 - 259 bodova (što je čak 75-86%), praktički unatoč položenom ispitu, OPET neće biti pozvani na razgovor, a samim time niti imenovani. Znači, oni koji su se žurili položiti ispit na prvom i drugom roku, imali su pozvan minimum od 225 bodova, dok o pragu od 260 bodova nije bilo govora.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Kamelija Matijašević ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Žalosno je da se ovakvim izmjenama Zakona PONOVRNO dovodi u nepravedan položaj velik broj sudskih savjetnika sa dugogodišnjim radnim iskustvom u pravosuđu, a izbor za suca tj. mogućnost savjetnika za napredovanje se svodi samo na broj bodova dodijeljenih od strane komisije tj. sudaca koji nemaju položen taj završni ispit u DŠPD, a niti su završili tu školu. Znači, totalno je nebitno radno iskustvo sudskog savjetnika, nebitan je broj odluka koje je donio, nebitan je broj ukinutih/preinačenih/potvrđenih odluka, nebitno je poštivanje rokova, nebitne su druge aktivnosti savjetnika kao što je stručno usavršavanje, sudjelovanje na radionicama, seminarima, u izbornim povjerenstvima i sl.. Pored navedenog, poznato je i da savjetnici dobivaju u rad i "stare" predmete koji su bili u radu kod sudaca, a koje suci nisu rješavali, te da savjetnici svojim radom uveliko doprinose ažurnosti u radu nekog suda, a za gotovo duplo manju plaću od sudačke plaće.. i sad nakon prijedloga ovakvih izmjena Zakona, pitam se u čemu naći uopće motivaciju za daljnji rad i usavršavanje u pravosuđu, kada za svoj rad i usavršavanje kao sudski savjetnik nisi nagrađen, već si konstantno novim izmjenama Zakona koji su na štetu sudskih savjetnika, kažnjavaš ?!</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>jasminka lovretić ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. U potpunosti se slažem sa ranije napisanim komentarima kolegica i kolega. Etički kodeks za suce i državne odvjetnike i njihove zamjenike propisuje putem načela stručnosti i načela marljivosti i stručnog postupanja obvezu neprekidnog stručnog usavršavanja i obrazovanja, pa ostaje nejasno zašto se posebno ne buduće završen poslijediplomski specijalistički i doktorski studij. Naime, znanje koji su sudski savjetnici i viši sudski savjetnici stekli na taj način neprocjenjivo je, posebice ako je povezano sa granom prava (kazneno ili građansko) za koju su odlučili polagati završni ispit. Napominjem da se radi o višegodišnjem trudu i zalaganju za usku specijalizaciju koja je itekako potrebna u svakodnevnom radu. Smatram da je prag od 260 bodova nepotrebno istaknut kao granica za pozivanje na razgovor pred DSV-om te se na taj način otvara nova kategorija "najuspješnijih" koji su položili završni ispit što opet diskriminira savjetnike zaposlene u npr.prekršajnim i upravnim sudovima koji su već u startu onemogućeni sakupiti tako velik broj bodova jer ne rade u praksi u kaznenom ili građanskom postupku.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Saša Žebić ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Ovaj članak je najblaže rečeno SKANDALOZAN(da budem fin). Pogotovo u odnosu na starije savjetnike s više od 10-15 godina iskustva. Ovdje se radi o tome da uopće nije važno je li granica za razgovor 225 ili 260 bodova, već činjenica da nas savjetnike žele ocjenjivati samo na temelju hibridnog "kvazi" završnog ispita, na kojem možeš dobiti 300 bodova i razgovora od 15 bodova. Dakle, drage kolegice i kolege savjetnici, potpuno vam je nebitno gdje je granica(iako je ovaj prijedlog</p>	<p>Prihvaća se</p>

<p>katastrofalan), ako vam imenovanje ovisi samo o broju bodova na završnom ispitu!!! Kako nekom uopće može pasti na pamet da o imenovanju novih sudaca odlučuje jedan krajnje dvojbeni i duboko subjektivni ispit(100 mogućih "objektivnih" bodova na usmenom), koji je nejednak jer postoji kazneni i građanski oblik, i koji btw nema nitko od sudaca ispitivača i sudaca uopće. Nakon što ste nas starije savjetnike već jednom degradirali, jer je većina nas imala uvjete za suce još 2005 g. i ranije, sad nas treba i dokrajčiti na način da za izbor suca: -uopće ne cijenite radno iskustvo i naš minuli rad (i činjenicu da npr. na ovršnim odjelima savjetnici rade iste predmete kao i suci za duplo manju plaću) - ne cijenite činjenicu da su mnogi od savjetnika završili postdiplomske specijalističke studije i da mnogi pohađaju doktorske studije, što je pravo usavršavanje, a ne nekakav završni ispit - da su mnogi savjetnici bili sudionici mnogih radnih skupina, da mnogi godinama provode izbore i sl. Sve te stavke koje sam naveo bi primarno trebale biti uzete u obzir, a ne broj bodova na nekom ispitu. I za kraj još jedan paradoks - svi oni sudski savjetnici koji su položili završni ispit sad mogu sve 4 u zrak i čekati da budu ili ne izabrani(ne moraju se posebno truditi na poslu kad se to ne pika), a ovi koji nisu položili trebaju 8 sati dnevno na poslu samo učiti za što veći broj bodova i također ne biti previše zabrinuti za svoje spise, jer ih rješavanje spisa neće nikuda odvesti!!!!</p>	
<p>Ivan Ćosić ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 22. Smatram da članak 22. Prijedloga kojim se mijenja članak 56. stavak 6. Zakona dovodi u neravnopravan položaj kandidate koji su do sada položili završni ispit u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike i kandidate koji će ubuduće polagati taj ispit. Naime, kandidati koji su do sada položili taj ispit i na njemu ostvarili od 225 do 260 bodova niti prilikom prijave na ispit, niti tijekom polaganja ispita nisu znali, niti su mogli znati da će im bodovi u tom rasponu praktično biti "neupotrebljivi" i da neće imati mogućnost niti pristupiti na razgovor s DSV-om. Time je prag za prijave ne buduće oglase praktično povećan sa 225 bodova (s tim bodovima se smatra da je završena Državna škola) na 261 bod (DSV na razgovor poziva samo kandidate koji su ostvarili više od 260 bodova). Ti kandidati, kada su se već odlučili izaći na završni ispit, učiti za ispit i platiti troškove ispita, bi svakako na usmenom dijelu završnog ispita odbili sve bodove koji im ukupno donose manje od 261 boda, jer se sa manje bodova ne vrijedi niti javljati na oglase za suce. Dakle, kandidatima koji imaju ukupno između 225 i 260 bodova na završnom ispitu nominalno se priznaje da su završili Državnu školu, ali oni imaju istu "sudbinu" kao i oni kolege koji nisu niti izlazili na ispit ili su izašli na ispit, ali ga nisu položili. Odredba predloženog članka 22. kojim se uređuje članak 56. stavak 6. je zbog svega navedenog u potpunosti neprihvatljiva zbog toga što se retroaktivno odnosi na kandidate koji su položili završni ispit do sada, a ostvarili su između 225 i 260 bodova i nisu niti mogli zamisliti da neće moći ravnopravno sudjelovati u postupcima kada budu raspisani oglasi za suce. Nadalje, predlagatelj Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću u obrazloženju Prijedloga u kojem pojašnjava članak 22. Prijedloga niti jednom riječju ne obrazlaže izmjene članka 56. stavka 6. koji se odnosi na to da će na razgovor biti pozvani samo kandidati koji su ostvarili više od 260 bodova (a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 260 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju). Ne navodi se niti jedan argument za takav prijedlog, niti se u prijelaznim i završnim odredbama rješava to pitanje u odnosu na kandidate koji su do sada položili završni ispit.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 23. Ovu normu nalazim nepotrebnom obzirom na ranije istaknute kriterije razvrstavanja kandidata sa istim brojem bodova.</p>	<p>Ne prihvaća se Nije prihvaćen prijedlog koji se odnosi na navedene kriterije.</p>
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 23. Umjesto diskrecijske odluke Vijeća predlažem da se prednost da kandidatu koji ima više efektivnog staža u pravosuđu, a potom više godina života. (1) U članku 56.a iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 7. i članka 56. stavka 8. ovog Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova, prednost ima</p>	<p>Ne prihvaća se Navedeni kriterij neprihvatljiv je kao osnova za davanje prednosti jer u kvalitativnom smislu ne doprinosi izboru najboljeg kandidata.</p>

<p>kandidat koji ima više efektivnog pravosudnog staža, a potom više godina života.“</p>	
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 23. Članak 23a. ZIDZDSV Potrebno je utvrditi djelotvoran pravni lijek kandidata na odluku DSV-a. Žalba bi odgađala prisegu i stupanje imenovanih sudaca na dužnost. Članak 58. dodaje se novi stavak 1 koji glasi: (1) Na odluku Vijeća o imenovanju kandidat može se uložiti žalbu posebnom vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz čl. 102 Zakona o sudovima, koje je dužno o istoj odlučiti u roku od mjesec dana od primitka iste. Žalba odgađa prisegu i stupanje imenovanih sudaca na dužnost. Vijeće Vrhovnog suda RH može potvrditi ili ukinuti odluku i vratiti je na ponovno odlučivanje. Stavak 1 postaje stavak 2.</p>	<p>Ne prihvaća se Ustavnim zakonom o Ustavnom sudu Republike Hrvatske u članku 103. propisan je postupak odlučivanja u postupku povodom izjavljene ustavne tužbe na odluku o imenovanju sudaca o kojoj odlučuje Ustavni sud Republike Hrvatske.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 23. Prema predloženom modelu, uvažavajući konačan tekst zakona koji se predlaže, svi kandidati za suce doći će pred vijeće s bodovima koji će se razlikovati u malim postocima. Nakon bodovanja dodatno se mogu namjestiti razine bodova i opet se odluka temelji na „diskreciji dogovora“ između članova DSVa. Ovo nije objektivan i transparentan sustav imenovanja sudaca. Vjerojatno je očekivati po ovakvim kriterijima i mjerilima da će se trenutni loš sustav malo promijeniti i u stvarnosti će se način imenovanja sudaca samo dodatno zatvoriti a imenovanja će postati puki dogovor. Predlaže se izmijeniti samo dio koji se odnosi na bodovanje odnosno: smanjiti vijeću broj bodova koje može dati na intervju na 10, kao što se i predlaže ovim nacrtom, a konačnu odluku o imenovanju suca vezati isključivo s redoslijedom rang liste. Kandidati se trebaju imenovati prema redoslijedu na listi (po mogućnosti propisati također da to mogu biti samo oni kandidati koji su prošli temeljnu sigurnosnu provjeru).</p>	<p>Djelomično se prihvaća Najveći mogući broj bodova koji se mogu ostvariti na razgovoru pred Vijećem smanjen je na 15 bodova te je propisana obveza imenovanja sudaca koji zbrojem bodova po svim elementima ostvare najveći broj bodova.</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24. Uloga ministarstva pravosuđa u procesima analiza za potrebom sudaca i načina njihovog funkcioniranja unutar organizacije je ključan. Ministarstvo je jedino stalno tijelo koje se kontinuirano bavi pitanjima funkcioniranja pravosudnog sustava. Tijekom godina stručne službe MP razvile su kvalitetne mehanizme rada i njihova uloga u sustavu je trenutno nezamjenjiva, pogotovo kad je DSV puka formalnost a ne stručno funkcionalno tijelo koje doprinosi funkcioniranju cjelokupne pravosudne odnosno sudbene vlasti. Odluka o upućivanju suca u drugi sud ne smije zaobići ministra pravosuđa te se predlaže osnažiti ulogu ministarstva.</p>	<p>Prihvaća se</p>
<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24. Predlažem da se stavak 1. dopuni drugom rečenicom koja bi glasila: „Protokom roka od četiri godine koje je sudac proveo na radu u drugom sudu, sudac može ponovno biti upućen na rad u drugi sud ili raspoređen na rad izvan suda nakon što je sudačku dužnost obnašao 8 godina po povratku na sud iz kojega je bio upućen na rad u drugi sud.“ Obrazloženje: Ovim ograničenjem riješio bi se „problem“ sudaca koji niz godina rade na jednom sudu kao savjetnici, a vode se kao suci drugoga suda, uz zadovoljavanje formalnih uvjeta da se po isteku roka vrat na „svoj“ sud na jedan dan ili tjedan dana i potom opet dođu na sud u kome su radili kao drugom sudu. Takvim postupkom oni „opterećuju“ svoj sud zauzetim mjestom suca, koje ne može biti popunjavano, a stvarno ne rade na tom sudu.</p>	<p>Ne prihvaća se S obzirom da u donošenju ove odluke mišljenje daju čak tri predsjednika suda i ministar pravosuđa, nepotrebnim se smatra izričito propisivati trajanje ovog roka u kojem se sudac ne može upućivati. Smisao davanja ovih prethodnih mišljenja upravo je vođenje računa o potrebama sustava te sprječavanju nejednakog postupanja prema sucima.</p>

<p>Damir Kos ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 25. stavak 2. toč. 3. Uz kriterij opsega rada manjeg od 80 %, predlažem da se doda i dio koji glasi „ili u toj godini od najmanje 10 ožaljenih odluka ima više od 50 % ukinutih odluka zbog bitne povrede postupka“.</p>	<p>Djelomično se prihvaća Kriterij je modificiran na 20 odluka.</p>
<p>Ivan Dušan ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 25. Komentar na članak 25. U članku 62 stavak 3 treba dodati da će se stegovni postupak pokrenuti ukoliko sudac donese određeni broj presuda unutar određenog razdoblja koje je viši sud ukinuo. Konkretno predlažem novu točku u stavki 3 koja će glasiti : „ako sudac unutar 2 godine donese više od dvije presude koje je nadležni viši sud u žalbenom postupku ukinuo“ Na taj način će se suci truditi da pišu bolje i kvalitetnije presude koje neće biti ukinute na županijskom ili visokom sudu. Ujedno smatram da se stegovna odgovornost treba pokrenuti i protiv svakog suca koji donese presudu koja sramoti pravosuđe, Republiku Hrvatsku i koja pokazuje potpuno neznanje suca ili ukoliko sudac protivno zdravoj logici pogoduje nekoj od stranaka u postupku. Zato predlažem novu točku unutar stavke 3 čl 62 koja će glasiti: "suca koji je donio presudu koju je viši nadležni sud ukinuo, ukoliko je iz te presude vidljivo da sudac ne poznaje zakon temeljem kojeg je donio presudu ili ne poznaje prava općenito, ukoliko je presuda protivna zakonima i pravnom poretku Republike Hrvatske, ukoliko se presudom narušava ugled Republike Hrvatske ili ukoliko je sudac bio osobito pristran prema jednoj od stranaka u postupku." To je jedini način da se koruptivni suci maknu.</p>	<p>Djelomično se prihvaća U neuredno obnašanje sudačke dužnosti uvodi se i kvalitativan kriterij rada sudaca (ukidne odluke povodom bitne povrede postupka).</p>
<p>Ivan Dušan ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 25. Apsolutno je važno da jedan od kriterija za pokretanje stegovnog postupka ne bude samo broj donešenih odluka nego broj uspješnih odluka tj da donesene presude viši sud nije ukinuo. Svatko sudac može riješiti određeni broj predmeta, važno je da oni budu kvalitetno riješeni. Zbog toga treba svakom sucu ograničiti broj predmeta koje mu viši sud može ukinuti bez pokretanja stegovnog postupka. Treba jasno zakonom definirati kad se pokreće stegovni postupak u slučaju ukoliko viši sud ukinu određeni broj presuda.</p>	<p>Djelomično se prihvaća U neuredno obnašanje sudačke dužnosti uvodi se i kvalitativan kriterij rada sudaca (ukidne odluke povodom bitne povrede postupka).</p>
<p>Maja Grubišin ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 25. Predlaže se ukinuti Okvirna mjerila i okrenuti se modernim, pravednim i učinkovitim mehanizmima. Okvirna mjerila su najveća prepreka svim reformskim mjerama i aktivnostima. Smatram nepotrebnim jačati ulogu istih te se predlaže izbaciti Okvirna mjerila kao alat za ocjenjivanje sudaca odnosno za mjerenje radne produktivnosti istih.</p>	<p>Ne prihvaća se Okvirna mjerila za rad sudaca su tek okvirni indikator rada sudaca te su njihova nadogradnja i unaprjeđenje uvijek dobrodošli, ali je nemoguće u cijelosti ih izostaviti kao temeljni kriterij vrednovanja rada sudaca.</p>
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 27. Uvjeti za predsjednika suda Nepotrebno je da se za predsjednika suda imenuje sudac višeg suda s obzirom na povećan broj sudaca u sudu, već predsjednika suda treba izabrati suca suda u kojem se bira predsjednik ili suca suda iste vrste i istog stupnja. Potrebno da sudac prije kandidature za predsjednika suda obavlja sudačku dužnost u sudu neprekidno najmanje tri do pet godina kako bi sudačko vijeće moglo ocijeniti njegov dosadašnji rad. Također ako sudac koji je i predsjednik suda bude imenovan na viši sud prestajala bi mu dužnost predsjednika suda danom stupanja na dužnost. Članak 82. mijenja se i glasi: Za predsjednika suda može biti imenovan sudac iste vrste i istog stupnja u kojem se imenuje predsjednik suda koji obavlja sudačku dužnost u sudu u sudu u koji se imenuje, neprekidno najmanje pet godina (alt. tri godine). Ako sudac koji je i predsjednik suda bude imenovan na drugi sud prestaje mu dužnost predsjednika suda danom stupanja na dužnost.</p>	<p>Ne prihvaća se Iz prijedloga ne proizlazi dovoljno jasna argumentacija iz kojeg razloga sudac višeg suda ne može biti predsjednik suda. Odredbe o propisivanju obveznog obnašanja dužnosti suca u sudu u kojem se netko imenuje za predsjednika smatraju se previše ograničavajućima te bi mogle u negativnom smislu utjecati na kvalitetu imenovanih predsjednika sudova.</p>

Maja Grubišin

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, članak 28.

Uloga ministarstva pravosuđa odnosno ministra pravosuđa je iznimno važna i u praksi se pokazalo upravo to da MP može kvalitetno i promptno ocijeniti i riješiti sva pitanja vezana za organizaciju sustava. Predsjednici sudova rukovode s ovim procesima u suradnji s MP i ocjena plana rada od strane ministra pravosuđa, koji rad procjenjuje na stručnoj razini, je iznimno važna i korisna. Predlaže se ne uklanjati ulogu MP kao korektiva i tijela koji jedino stručno i sustavno može doprinijeti ravnoteži vlasti.

Ne prihvaća se

Ovlast imenovanja predsjednika sudova dana je Vijeću, a dosadašnje sudjelovanje ministra pravosuđa u navedenom postupku nije davalo posebna jamstva o kvalitetnijoj provedbi ovog postupka. Navedenim se izmjenama dalje jača samostalnost i neovisnost sudbene vlasti te Državnog sudbenog vijeća.

Davor Dubravica

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, članak 29.

Objedinjeni komentar na članke 87. – 89.a Odredbe iz ovog poglavlja su većim dijelom preuzete iz Zakona o sprječavanju sukoba interesa (čl. 8.) koji se primjenjuje na državne dužnosnike i ostale osobe navedene u tom zakonu. Pri preuzimanju odredbi tog Zakona (čl. 8. st. 2.) preuzeta je i odredba navedena u čl. 87. st. 3. nacrtu Zakona o DSV-u koja propisuje: „Sudac je dužan u roku od 30 dana od prestanka dužnosti Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini i imovini osoba iz stavka 1. ovog članka“. Međutim postavlja se pitanje provedivosti odredbe da bivši suci nakon prestanka dužnosti predaju izvješće DSV-u koje u nijednoj odredbi zakona nema ovlasti nad osobama koji nisu suci niti može sankcionirati bivšeg suca u slučaju nepodnošenja izvješća a nema ni ovlasti javno objavljivati podatke o imovini osoba koje nisu suci. U čl. 89. nacrtu Zakona o DSV-u predlaže se „Podaci o imovini suca iz članka 88. ovog Zakona su javni i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća. Ne objavljuju se podaci zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka“. Sukladno nacrtu Zakona primjećuje se da je intencija predlagača u potpunosti izjednačiti zakonska rješenja o izvještajima o imovini koja se odnose na državne dužnosnike i na pravosudne dužnosnike. U zakonodavstvima širom svijeta smisao podnošenja izvješća o imovini od strane državnih dužnosnika je praćenje da li je tijekom njihovog mandata došlo do neobjašnjivog povećavanja imovine dužnosnika koje može biti rezultat zlouporabe položaja, korupcije ili neriješenog sukoba interesa. Isto tako kroz izvješća je moguće identificirati mogućnost nastanka situacija sukoba interesa u obnašanju javne dužnosti te ga spriječiti na vrijeme. Međutim dvojbeno je da li je moguće u ovom području u potpunosti izjednačavati državne i pravosudne dužnosnike kao što se predviđa u nacrtu zakona. Općepoznate su bitne razlike između državnih dužnosnika i sudaca: • Državni dužnosnici se biraju/imenuju na određeno vrijeme (najčešće 4 godine) dok su suci na svoju dužnost imenovani trajno. Objava imovinskih kartica državnih dužnosnika služi i tom da osim nadležnog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa i javnost može pratiti da li je tijekom ili na kraju mandata došlo do neobjašnjivog bogaćenja. • Izbor državnih dužnosnika ovisi isključivo o volji birača kojima i odgovaraju za svoj rad putem reizbora dok imenovanja ostalih dužnosnika ovise o političkoj volji pobjedničke opcije na izborima. Suce u RH se ne bira na izborima niti ih postavljaju političke stranke te nit ne odgovaraju biračima ni političkim strankama za svoj rad. • Pri kandidacijskim listama za izbore ne postoje ograničenja u pogledu obrazovanja i iskustva kandidata te se svi punoljetni građani RH mogu kandidirati na izborima dok za suca može biti imenovana samo osoba koja udovoljava izričite zakonske uvjete u pogledu obrazovanja i radnog iskustva. • Institut izuzeća suca je detaljno uređen u procesnim zakonima i na njega osim suca, koji je dužan sam zatražiti izuzeće u predmetu ukoliko za to postoje razlozi, pazljivo paze i stranke u postupku. Zahtjevi za izuzeće se u praksi primjenjuju vrlo često. Mogućnost nastanka sukoba interesa suca je na taj način svedena na minimum dok državni dužnosnici trebaju javno obznaniiti svoje interese kako bi najšira javnost i birači mogli pratiti da li se pri donošenju odluka povode privatnim interesom. • Državni dužnosnici u pretežnom dijelu donose pravila koja se odnose na veći broj neodređenih adresata. Suci donose odluke u predmetima koji se odnose na točno određene pravne i fizičke osobe te je posao suca svakodnevno povezan s konfliktima. Stranke u postupku često pokušavaju oslabiti položaj suca i javno predočavanje detalja iz privatnog života suca im može samo pomoći u tom. • Za razliku od blagih sankcija koje sukladno Zakonu o sprječavanju sukoba interesa Povjerenstvo za

Djelomično se prihvaća

Iz prijedloga se izostavlja obveza podnošenja izvješća po prestanku sudačke dužnosti. Smisao odredaba o objavi najvažnijeg sadržaja ovih izvješća je jačanje transparentnosti i nepristranosti te sprječavanje sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti kroz stalnu dostupnost ovih podataka javnosti te nema nikakve veze sa stalnosti obavljanja ove dužnosti, postupkom imenovanja i odsutnosti političke odgovornosti za rad. Posebno se napominje da se u objavi štite osobni podaci sudaca, a dodatno su ugrađeni i mehanizmi zaštite podataka koji se odnose na privatnost suca i koji nisu u vezi s obnašanjem sudačke dužnosti. Sustav kontrole i provjere podnesenih izvješća ne odnosi se samo na prvo podnošenje ovih izvješća.

odlučivanje o sukobu interesa može izreći državnim dužnosnicima, DSV pravosudnom dužnosniku može izreći stegovnu kaznu koja može imati teške posljedice po cjeloživotnu karijeru suca. Argument da je on-line objava imovinskih kartica sudaca međunarodni standard ne odgovara istini. Analizom izvještaja IV kruga evaluacije GRECO-a za zemlje članice EU utvrđeno je da u 14 EU zemalja suci uopće nemaju obvezu podnošenja imovinskih izvješća dok je u 14 članica u kojima suci podnose izvješća utvrđeno da su u njih šest izvješća objavljena on-line (<https://www.coe.int/en/web/greco/evaluations/round-4>). • U 14 EU zemalja suci uopće nemaju obvezu podnošenja imovinskih izvješća: Austrija, Belgija, Cipar, Češka, Danska, Francuska, Njemačka, Irska, Luksemburg, Malta, Portugal, Španjolska, Švedska, Velika Britanija. • U 14 ostalih zemalja članica EU suci podnose izvješća o imovini i to u zemljama: Bugarska, Estonija, Finska, Grčka, Hrvatska, Italija, Latvija, Litva, Mađarska, Nizozemska, Poljska, Slovačka, Slovenija i Rumunjska. • Od 14 EU zemalja u kojima suci imaju obvezu podnošenja imovinskih kartica u njih 6 se ta izvješća javno objavljuju na mrežnim stranicama. To su zemlje: Bugarska, Latvija, Litva, Poljska, Rumunjska, Slovačka. Važno je navesti da u većini zemalja u kojima su izvješća dostupna on-line (Bugarska, Latvija, Litva, Rumunjska) tijelo koje prikuplja izvješća za suce prikuplja i izvješća za državne dužnosnike (antikorupcijske agencije i sl.) te se radi o tijelu van pravosudnog sustava. Jedina EU zemlja koja ima sustav sličan kakav se predlaže u nacrtu Zakona o DSV-u je Slovačka gdje Državno sudbeno vijeće (Súdna rada) prikuplja izvješća o imovini sudaca i javno ih objavljuje na svojim web stranicama. U nama susjednim zemljama koje nisu EU članice postoji sustav u kojem isto tijelo prikuplja imovinska izvješća za državne dužnosnike i za suce (antikorupcijske agencije i sl.) te se sva izvješća javno objavljuju. To su Crna Gora, Srbija, Albanija, Moldavija, Makedonija. Nije poznato da li je javna objava imovinskih izvješća sudaca u tim zemljama doprinijela učinkovitijem pravosuđu i jačanju povjerenja javnosti u pravosuđe. U dvije EU članice sadržaj imovinskih izvješća je djelomično objavljen on-line i to u Estoniji gdje se ne objavljuju osobni prihodi, prihodi od dividendi kao i prihodi bračnog druga te u Finskoj gdje su javno objavljena vanjska imenovanja i aktivnosti suca dok su ekonomski i financijski interesi suca povjerljivi. Nije sporno da suci u RH trebaju podnositi imovinske kartice kao što su i dosad radili (iako je iz naprijed navedenog očito da ni to nije općeprihvaćeni međunarodni standard), niti da iste po zahtjevu DSV može dati na uvid (što je DSV redovno i radio). Sporno je pitanje da li imovinske kartice sudaca treba dati na uvid javnosti putem weba kao što je i učinjeno s karticama državnih dužnosnika, odnosno nije najjasnije koji je cilj omogućavanja javnosti neograničenog uvida i koji učinak na poboljšanje pravosuđa će se time postići. Odnosno da li je takva mjera disproporcionalna tj. da li je vjerojatnije da će takva mjera umjesto pozitivnih izazvati negativne učinke i otežati položaj suca u odnosu na stranke kao i otežati provođenje konkretnih postupaka. U tekstu obrazloženja uz Nacrt Zakona navedeno je : „navedene izmjene predlažu se radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.“. U tekstu obrazloženja nije navedeno čega se to jača transparentnost na ovaj način. Isto tako nije razjašnjeno na koji način će se poboljšati nepristranost suda u odnosu na postojeće mehanizme. Iako su plaće sudaca više od hrvatskog prosjeka, fama je da suci u imovinskim karticama kriju bogatstva za koja javnost mora znati. Plaće sudaca u RH su niže od kolega u EU zemljama a čak i van EU (npr. godišnja plaća suca prvog stupnja u Gruziji je 17500 EUR). Često se u medijima kao glavni argument za on-line objavu imovinskih kartica sudaca navodi da pojedini suci sudjeluju u arbitražnim sudovima ili kao predavači a za što primaju visoke honorare i da javnost mora znati za takve angažmane. Ukoliko je motiv predlagača zakona dostupnost javnosti informacija o vanjskim aktivnostima sudaca može se razmišljati o uvođenju modela koji se provodi u Finskoj pri kojem bi vanjske aktivnosti sudaca bile dostupne on-line dok bi ostatak izvješća o imovini suca kao i dosad bio dostupan na zahtjev. Čl. 89.a. predviđa umrežavanje baza podataka Porezne uprave i drugih tijela s DSV-om pri čemu će DSV-u biti jednostavno doznati da li je sudac u izvješću o imovini istinito prikazao svoje imovno stanje. Međutim, potrebno je bolje definirati navedene ovlasti nego je to učinjeno u čl. 89.a. nacrta Zakona. Tako čl. 89.a.st.2. predviđa verifikaciju izvješća samo nakon prvog podnošenja („Nakon prvog primitka izvješća o imovini suca Vijeće će od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini“), dok ne daje ovlast DSV-u da naknadno provede kontrolu podataka iz izvješća u slučaju saznanja da je došlo do promjene imovine koja nije prikazana u izvješću a koja može ukazivati na neobjašnjivo bogaćenje i sl. Stoga je potrebno nacrt Zakona nadopuniti s ovlasti DSV-a da može pokrenuti

provjeru izvješća o imovini u slučaju ako ima saznanja ili dobije vjerodostojnu i osnovanu prijavu o promjeni imovine koju sudac nije iskazao u izvješću a što je sukladno čl. 87. st. 2. nacrta Zakona bio dužan učiniti („bitna promjena u imovini suca“ iz čl. 87. st. 2. nacrta Zakona je definirana Pravilnikom o imovinskoj kartici koji je donio DSV). Upravo mogućnost detaljne provjere sadržaja imovinske kartice u svakom trenutku od strane DSV-a kao i posljedična mogućnost izricanja stegovnih kazni daje jamstvo da će sadržaj u izvješćima biti istinito prikazan. Zaključno, iz svega naprijed navedenog razvidno je da se ne mogu u potpunosti izjednačavati državni i pravosudni dužnosnici na način kako je to predviđeno nacrtom Zakona. Mrežna objava imovinskih kartica sudaca nije međunarodni standard i takvo rješenje postoji samo u manjem dijelu zemalja tzv. „Nove Europe“. Predloženim rješenjem iz nacrta Zakona DSV će dobiti mogućnost provjere istinitosti podataka navedenih u imovinskoj kartici putem Porezne uprave i drugih tijela (uz potrebnu nadopunu članka 89.a. kojom bi DSV dobio ovlast naknadne verifikacije imovinske kartice) i bez da se strankama u postupku daje mogućnost da tijekom postupka „seciraju“ imovno stanje i privatni život suca. I konačno, za razliku od objave imovinskih kartica dužnosnika, mrežna objava imovinskih kartica sudaca je pretežito populistička mjera koja neće postići bitne antikorupcijske učinke, a može znatno pridonijeti „estradizaciji“ i „tabloidizaciji“ pravosuđa, slabljenju uloge suca u postupku kao i otežati provođenje konkretnih postupaka. Stoga se predlaže brisanje čl. 89. st. 2. nacrta Zakona te zadržavanje odredbi čl. 87. st. 4. i 5. dosadašnjeg Zakona o DSV-u, odnosno podredno primjena naprijed navedenog finskog modela. Nadalje predlaže se izmjena čl. 89.a. nacrta Zakona u smislu da DSV-a može pokrenuti provjeru izvješća o imovini u slučaju ako ima saznanja ili dobije vjerodostojnu i osnovanu prijavu o promjeni imovine koju sudac nije iskazao u izvješću a što je sukladno čl. 87. st. 2. nacrta Zakona bio dužan učiniti.

Damir Kos

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 29.

Predlažem izmjenu u stavku 1. ovoga članka tako da bi on glasio: „(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost, a nakon toga svaku petu godinu Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).“ Obrazloženje: Izmjenom da je sudac obavezan podnijeti imovinsku karticu svake pete godine moglo bi se bolje sagledati „stanje imovine“ suca te eventualno njeno nerazumno povećanje u odnosu na prihode. Naime, sam pojam ovakve kontrole preslikan je iz druga dva segmenta vlasti koja takve podatke podastiru pri stupanju i napuštanju funkcije, a što je uobičajeno četiri godine. Taj kriterij bio bi neprimjeren za suce jer je njihova funkcija doživotna, ali ovom izmjenom bi se mogla sagledati „neobjašnjiva“ kretanja u imovini suca u određenom razdoblju, koji trend nije moguće sagledati ako je to razdoblje jedna godina. Predlažem promjenu stavka 2. tako da bi on sada glasio: „Ako je tijekom godine došlo do promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovog članka koja je veća od jednogodišnje plaće suca, sudac je dužan najkasnije do 31. siječnja sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.“ Obrazloženje: Time bi se dala jasnoća pojmu „bitne promjene u imovini“ i ovaj pojam ne bi bilo moguće različito tumačiti. primjedba na predložene izmjene čl. 88 Predlažem da u stavku 2. budu brisane riječi „... i ukupnoj vrijednosti nasljeđa...“. Naime, pitanje je tko i kako će procjenjivati vrijednost nasljeđa ili ćemo se zadovoljiti utvrđenim vrijednostima nasljeđa prema kojima se obračunava taksa koju su nasljednici dužni plaćati. Vrlo često to je najviši razred, a koji je još uvijek jaaako daleko od stvarne vrijednosti nasljeđa. Predlažem u stavku 3. al. 2. da glasi „pojedinačne pokretnine veće vrijednosti“ u alineji 7. i 8. predlažem da se nakon prve prijave normira obaveza iduće prijave podnosi u pravilu nakon 5. godina, a u svakoj tekućoj godini po završetku samo ako vrijednost iz ove osnove je veća od jednogodišnje plaće suca. Članak 30. (primjedba na predložene izmjene čl. 89.a) Predlažem brisanje stavka 2. jer time institucionalno iskazujemo nepovjerenje prema svim sucima i podacima o svojoj imovini kako su ju prijavili. Nalazim da bi bilo dostatno da ovaj stavak glasi: „Ako se pojavi sumnja u točnost prijavljenih podataka u imovinskoj kartici suca, Vijeće može od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.“

Djelomično se prihvaća

Iz prijedloga se izostavlja obveza podnošenja izvješća po prestanku sudačke dužnosti. Periodičko podnošenje izvješća smatra se nepotrebnim uz propisivanje obveze prijave svake druge bitne promjene. Prijedlozi koji se odnose na jasnije propisivanje ove obveze ne prihvaćaju se iz razloga što se je ovim Nacrtom u Zakon uneseno već dovoljno objektivnih kriterija i mjerila te bi njihova daljnja razrada zakonom predstavljala normativno opterećenje.

Smisao odredaba o objavi najvažnijeg sadržaja ovih izvješća je jačanje transparentnosti i nepristranosti te sprječavanje sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti kroz stalnu dostupnost ovih podataka javnosti te nema nikakve veze sa stalnosti obavljanja ove dužnosti. Posebno se napominje da se u objavi štite osobni podaci sudaca, a dodatno su ugrađeni i mehanizmi zaštite podataka koji se odnose na privatnost suca i koji nisu u vezi s obnašanjem sudačke dužnosti.

	Sustav kontrole i provjere podnesenih izvješća ne odnosi se samo na prvo podnošenje ovih izvješća.
<p>Zorislav Kaleb ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 29. Predlažem da se doda obaveza podnošenja imovinske kartice i prilikom imenovanja na viši sud. Članak 87. (1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost i prilikom imenovanja na viši sud Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).</p>	<p>Ne prihvaća se Prijedlog se smatra nepotrebnim uz postojeću obvezu podnošenja izvješća kod prvog imenovanja i svake daljnje bitne promjene u imovini.</p>
<p>Damir Kos Prijelazne i završne odredbe, Članak 31. Predlažem novi stavak 2., koji bi glasilo: (2) Ograničenje mandata iz članka 80. stavka 2. Zakona primjenjuje se na sve osobe koji su do dana stupanja na snagu ovog Zakona bile predsjednici suda. a dosadašnji stavak 2. da postane stavak 3.</p>	<p>Ne prihvaća se Navedena odredba nepotrebna je jer se navedeno ograničenje ne uvodi ovim Zakonom odnosno već je iskonzumirano nakon uvođenja.</p>
<p>Zorislav Kaleb Prijelazne i završne odredbe, Članak 32. Potrebno je u prijelaznim i završnim odredbama precizirati postupanje sa do sada objavljenim oglasima koji nisu riješeni do danas. Predlažem dodati stavak: (2) Oglasi o slobodnim sudačkim mjestima objavljeni prije stupanja na snagu ovog Zakona dovršit će se u roku od tri mjeseca od dana ili ponovno objaviti.</p>	<p>Ne prihvaća se U Prijelaznim i završnim odredbama propisano je dovršenje ovih postupaka po odredbama zakona prema kojima su i započeti te je ovakvo vremensko ograničavanje nepotrebno.</p>